

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Erscheint jeden Samstag — Verlag und Schriftleitung: Marburg (Drau), Badgasse 6 — Ruf 25-67 — Bezugspreise: In der Ostmark: vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr, zuzüglich 18 Rpf Zustellgebühr. — Postscheckkonto Wien Nr. 55030

Nr. 7 - V. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 17. Februar 1945

Einzelpreis 10 Rpf

Težka preizkušnja Nemčije

Nemški narod bo prestal vse obremenitve vojskovanja v zadnji fazi, če bo s trdno voljo nadaljeval delo in boj do zadnje odločitve - Fronta potrebuje veletok nacionalnih energij

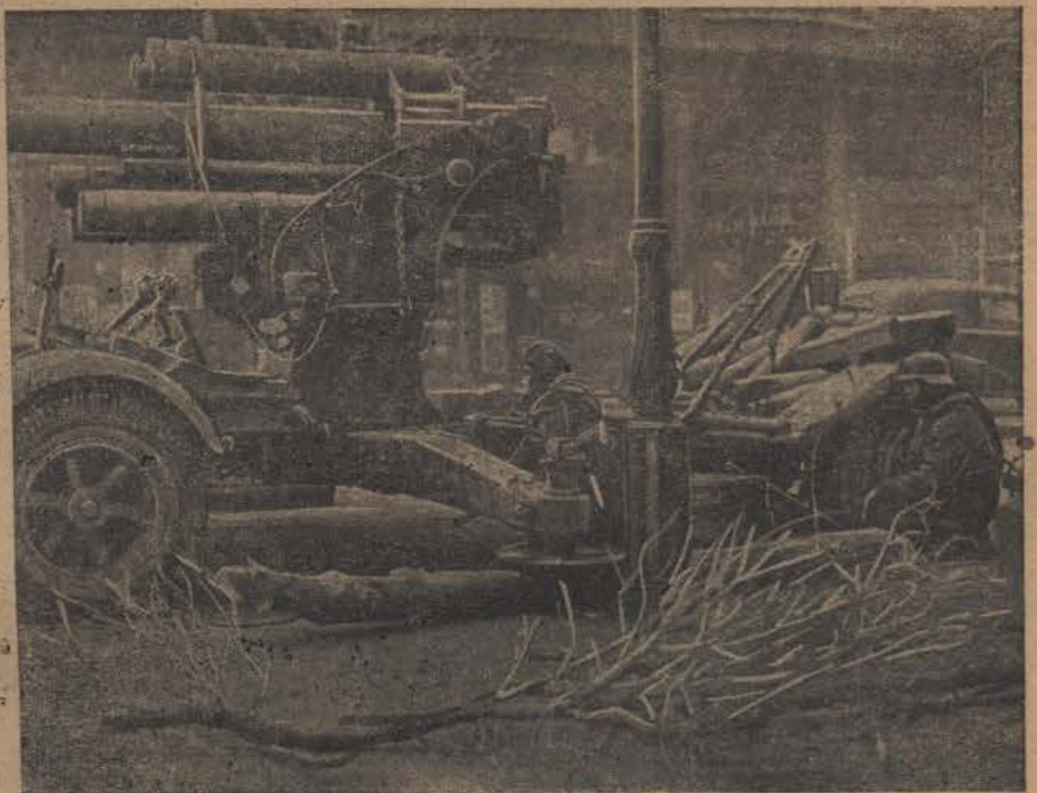
Da gre v tej vojni nemškemu narodu zares za biti ali ne biti, nam izpričujejo dan za dnevom poročila nemškega vrhovnega poveljstva. Sovražnik je na nemških tleh, njegova noga je stopila na vzhod in zapad ožjega Reicha. Nemški narod doživlja v področjih sovražne okupacije vse grozote modernega vojskovanja na lastni koži. Se nikdar v poteku te vojne ni mela nemška vojska prenašati tako težkega bremena in še nikdar ni bila cena njene vpostave tako visoka kakor v sedanji fazi vojskovanja.

V tem času krožijo milijoni razgovorov okrog vprašanja: Kaj storiti, da bi se odstranila silna nevarnost, ki grozi v teku vojaških dogodkov? Marsikdo stoji pred zemljevidom ter zasleduje potek dogajanja z veliko zaskrbljenostjo. Ko se tako vprašujemo, kaj je storiti posamezniku, nam ni težko odgovoriti na to zaskrbljenost. Vedeti moramo namreč, da nemško vodstvo sedanjega razvoja situacije ne samo pozna, temveč ga je vestno pretehtalo v vseh njegovih možnostih. Skratka: po Führerju vpostavljeni odgovorni možje vodstva poznajo položaj vsled svojega izrednega znanja stokrat boljše kot najpametnejši človek v ljudskih vrstah. To nas utrjuje v zupanju, da bo vodstvo storilo vse, kar je v dojemu človeških moči, da bi se tako odvrnila preteča nevarnost. Niti najmanj se nam tedaj ni treba skrbeti za to, da-li je bilo storjeno ali opuščeno vse tisto, kar bi Nemčiji utegnilo vrniti inicijativo in oblast nad situacijo. Čim bolj se torej poglobljamo v vojni položaj in vse iz njega izvirajoče morebitnosti, tem bolj se nam vriva vprašanje: Kaj je storiti posamezniku, da bo prispeval k odstranitvi preteče nevarnosti? Najboljši prispevek bo pač doprinesel tisti, ki bo ne oziraje se na trenutni položaj z dostojanstvenim mirom in z dobrimi živci nadaljeval svoje vsakdanje delo. Človeku se zdi, da je to samo ob sebi razumljivo, toda sovražnik ima svoje spekulacije in v njegovih računskih postavkah igrajo živci nemškega človeka nemalo vloge. Kdor tedaj mirno nadaljuje svoje delo in celo še povečuje svoje storitve, ne da bi se zmenil za razne pojave živčne vojne, je že v marsičem prispeval k odstranitvi nevarnosti. Kdor še obenem pomirjevalno upliva na svoja okolice, prezirajoč razne politične čenčarije, bo s svojim dostojanstvom učinkoval tako, kakor to dolikuje pametnemu človeku. Sedaj gre za to, da stori vsakdo tisto, česar sovražni tabor ne maha. V sovražnem taboru si želijo ravno v sedanji fazi vojskovanja zloma nemških živcev, predvsem pa razrahljanja discipline in vojne morale. Služil bo ciljem nemškega vodstva, kdor bo v teh časih koncentriral vse svoje misli in vsa svoja dejanja na svoj prispevek k splošnemu vojnemu naporu. Nobenega dvoma ni, da ima v šestem vojnem letu sleherni človek tudi v Reichu svoje lastne skrbi in težave. To dejstvo nam narekuje dolžnost, pomagati v sosedstvu z besedo in dejanjem. Tu je treba kake tolažilne besede, da pomagamo zaceliti rane, ki jih je v sosedstvu zasekala neizprosna smrt kaknega sorodnika; tam je treba z malim prizadevanjem olajšati bližnjemu vsakdanje delo, vse-kakor pa potrebuje vodstvo ravno v tej fazi voj-

skovanja tisti tip človeka, ki tvori s samozatajevanjem in izpolnjevanjem vseh svojih dolžnosti vzor vsem svojim sonarodnjakom. S hladno glavo in z vročim srcem bo treba tedaj zgrabiti vse tisto, kar imenujemo psihološko navliako. Niti najmanj ne služi samemu sebi tisti, ki si razbija glavo s skrbmi onih, ki so zato poklicani. Kdor muči samega sebe, muči obenem tudi svoje okolje. Zaupati moramo vodstvu, ki v svojem načrtovanju ne opušča ničesar, kar bi zamoglo služiti zajemanju vseh nacionalnih sil v svrhu izvojevanja dokončne zmage. Tu gre predvsem za negovanje tovarštva pri delu, še bolj pa za izoblikovanje ljudske skupnosti. Se nikdar ni bila obremenitev nemškega narodnega občestva tako velika, kakor sedaj v šestem letu vojne, ki je prekoračila celo vrsto dramatičnih viškov in se vedno bolj in bolj približuje svoji odločitvi. Nemci se morajo v tem razdobju spominjati naporov, ki jih je beležilo nacionalsocialistično gibanje v boju za oblast, v boju, ki je dovedel ne samo do zmage, tem-

več je od naroda odvrnil tudi veliko nacionalno nesrečo. V manjšem okviru so stali nacionalsocialisti tudi takrat pred sličnim kritičnim položajem. Tudi takrat so upirali stari nacionalsocialistični borci svoje oči v Führer-ja v zavesti, da se Adolf Hitler lahko zanese na slehernika v njihovih vrstah. Čimbolj je besnel val sovraštva proti nacionalsocializmu, tem trši in fanatičnejši so postali nosilci te nove politične vere. Nič jih ni spravilo iz ravnotežja, ohranili so svoje živce in mrzlo kri, zato pa je zmagal tisti nacionalsocializem, o katerem so nasprotniki triumfalno izrekli svoje sodbe, češ, da je že med političnimi mrličmi. Nobena laži ni bilo, ki bi bila zamogla razbiti Führerjevo zakleto občestvo. Nobena grožnja jih ni omajala in ni ga bilo terorja, ki bi jih bil omehčal.

Položaj, v katerem se danes nahaja nemški narod, je prcej slični situaciji, v kateri se je nahajal nacionalsocializem pred prevzemom oblasti. Tudi danes je treba neomahljive vere

Im heilsumkämpfen Budapest.

Seit vielen Monaten steht die deutsch-ungarische Besatzung des Westteils von Budapest im schwersten Abwehrkampf und verteidigt mit großer Erbitterung jeden Fußbreit Boden. — Schwere Flak in den Straßen Budapests. Angestrengt beobachten die Männer der Bedienung die Straßenkreuzungen, auf denen jeden Augenblick Sowjetpanzer auftauchen können.

44-PK-Kriegeber Keimling (Sch).

„Živel je življenje vredno vseh časti“

Junaška smrt Kreisführer-ja Toni Dorfmeister-ja - Gauleiter na njegovem grobu - „Njegovo življenje je bilo skromno in vzorno, njegova junaška smrt pa vzor zvestega izpolnjevanja dolžnosti“

Zakoni meje so že od nekada neizprosni in trdi. Zato je meja tudi prostor za trdne značaje in nezmotljiva može. Ob meji, ki je tvorila tisoč let obmejnih branik vzhoda, je treba rokovati tudi z mečem. Kakor je kmet moral tudi večkrat zamenjati plug s puško in sabljo, tako mora biti tudi danes vsak, ki je zaposlen v obmejnih krajih, do neke meje tudi vojak.

Tudi na Spodnjem Stajerskem, ki se je leta 1941. rada vrnila v okvir Velike Nemčije, skušajo plačanci Moskve povzročiti zmedo in nemir. Mnogo ljudi, ki niso storili nič drugega, kakor da so hoteli služiti svoji veniki domovini, je plačalo to s svojim življenjem.

Usoda je hotela, da je postal žrtev strahopetnih zahrbtnih krogel eden najboljših na Spodnjem Stajerskem. Kreisführer in Landrat Kreis-a Cilli, Parteigenosse Anton Dorfmeister je bil ustreljen dne 2. februarja na nekem službenem potovanju od strani komunističnih tolp blizu Sternstein-a iz zasede. S tem se je izpolnilo življenje, ki je bilo posvečeno samo Führer-ju in Nemčiji.

V tem trenutku je težko pisati o življenju in delovanju padlega. Ure, ki smo jih prebrali skupno a Kreisführer-jem in Landrat-om Dorfmeister-jem, so se približuje ter se nam zdi nemogoče, da je ta mož, ki je bil priljubljen pri vseh in je vse svoje življenje posvetil v korist ljudski skupnosti, med pokojnika. Odevec bi bilo pisati in govoriti o njegovem delovanju in ustvarjanju v Kreis-u Cilli. Z besedami se to sploh ne bi dalo popisati. Dejanja govorijo namreč veliko bolj razločno in jasno. Vsak človek njegovega Kreis-a vé, da je postal Kreis Cilli pod njegovim vodstvom trdna sestava. Življenjepisi Dorfmeister-ja pokaže najboljši pregled njegovega dela, odkar je postal javni delavec.

Anton Dorfmeister se je rodil 21. januarja 1912 v Henndorf-u, Kreis Feldbach, Rastel je v Walldorf-u, na nemško-madžarski jezikovni meji, kjer je bil njegov oče nadučitelj in kjer je sprejemal vase prve vtise o boju za nemštvo. Zelo zgodaj je postal pristaš NSDAP. Gre za enega najstarejših članov organizacije Hitler-Jugend in Eisenstadt-u v Burgenland-u. Počeniš od junija 1932 je bil Bezirkspresse- und Propagandaleiter stranke NSDAP v Bezirku Jenersdorf. V času svojih študij v Wien-u kjer je položil prvi državni izpit, je bil pristaš organizacije Nationalsozialistischer Studentenbund, v katerem je opravljal funkcijo Schulungsleiter-ja na univerzi.

Leta 1934. se je udeležil nacionalsocialističnega upora v svoji domovini. Leta 1935. je bil porvan v Reich, kjer je vodil obmejni in inozemski oddelek urada Reichsjugendführung. Leta 1938. je sledil klicu Gauleiter-ja, ki mu je poveril

v vodstvo in skrajnega napora vseh sil do žrtvovanja življenja, ker bo zmaga pripadala le tistemu narodu, ki je bo vredno vsled teh žrtev. Plutokratsko-boljševiška koalicija je namenila nemškemu narodu politično, gospodarsko in socialno smrt. Nemčija se nahaja kot prva citadela evropske trdnjave v položaju, ki sicer ni zavidanja vreden, vendar je dovedel ta položaj do preizkušnje, ki je edinstvena v zgodovini nemškega naroda. V tej gigantški preizkušnji se kalijo značaji milijonov Nemcev in Nemk, ki v zvestobi do Führer-ja opravljajo delo in boj za boljšo bodočnost svojega naroda.

Brez dvoma bo nemški narod postavljen se pred vse večje preizkušnje. Premagal bo vse težave v svoji neomahljivi veri v Führer-ja in njegovo poslanstvo. Najsi so protidurci še tako težki — tudi Friedrich Voelkl spriče svojih porazov ni izgubil vere, dokler ni ostal zmagovalac — nemški narod jih bo prenašal tako dolgo, dokler se tehtnica vojne sreče ne bo obrnila na njegovo stran. Sovražni uničevalni načrti ga bodrijo v tem prizadevanju v smeri, ki si je sovražnik niksakor ni želel. To dejstvo napolnjuje motrilca sedanje situacije z zaupanjem. Nemški narod ni izgubil nobene šanse, zato bo s pomočjo Previdnosti zmagala njegova sveta in pravična stvar.

delo na zajetju celotnega udejetvovanja za narodnostne zadeve v Gau-u. Istočasno je opravljal službo pooblaščenca urada Volksdeutsche Mittelstelle urada Ribbentrop v Gau-u Steiermark. Leta 1939. so mu k vsemu temu poverili še vodstvo urada Gaugrenzlandamt. Leta 1940. je vstopil v odrede Waffen-SS.

Ko se je vrnil iz fronte, se je bavil Dorfmeister s predeli za obnovo bodoče nemške Spodnje Stajerske. Po nalogu zunanjega urada iz Berlina je prišel leta 1941. kot referent za narodnostne zadeve k nemškemu poslanstvu v Budimpešti. Ko se je leta 1941. vrnila Spodnja Stajerska v naročje svoje matere dežele, so izpolnili Dorfmeister-ju njegovo željo da se je lahko udeležil obnove te dežele v prednjih vrstah. Novo preoblikovanje Kreis-a Cilli je njegovo delo. Skoraj čela štiri leta je imel Dorfmeister združena v svojih rokah vsa dela urada Kreisführung in urada Landrat z vsem političnim in upravno-političnim delovanjem. V obmejnem oddelku je bil razen tega še vodja gradnje obmejnih utrdb Klumb ogromni zaposlitvi v Cilli-u. Je Dorfmeister vodil tudi po letu 1941. svoje urade kot Gaugrenzamtleiter und Gauverbandleiter VdA. Po spremembi urada Gaugrenzamtland v urad Gauamt für Volkstumfragen je postal vodja slednjega. Za zaslužno delovanje je dobil odlikovanje Kriegsverdienstkreuz I. Klasse mit Schwertern. Bil je Bereichsleiter, nadalje Hauptmannführer organizacije Hitler-Jugend ter nosilec znaka »Das Goldene Ehrenzeichen der Hitler-Jugend« ter značke »Das Silberne Ehrenzeichen des nationalsozialistischen Studentebundes«.

Poročilo o smrti Dorfmeister-ja je užalostilo ne samo njegov Kreis, temveč vse Spodnjo Stajersko. Kdor koli je mogel, se je potrudil, da se o slovi od pokojnika na njegovi zadnji poti. Zalne svečanosti, ki se je vršila dne 5. februarja v Cilli-u, so se udeležili osebno Gauleiter in Reichsstatthalter Dr. Siegfried Uiberreither, Bundesführer Franz Steindl, der höhere SS- und Polizeiführer im Wehrkreis XVIII., SS-Obergruppenführer und General der Waffen SS-Roesener, SS-Gruppenführer Kammerhofer, Gebietsführer Danzinger in celo vrsta Kreisführer-jev iz Spodnje Stajerske, sodelavci urada Kreisführung in urada Landrat v Cilli-u, zastopnik oboževane sile, policije, stranke in države. Bil je to edinstven izraz zvestobe in zahvale vseh tistih, ki so sodelovali nekoč z njim ali pa cenili in spoštovali njegovo voljo in pripravljenost za pomoč in vpostavo.

Rakev umrlega Kreisführer-ja so postavili v

hiši Kreishaus. Čestno stražo so postavili Ortsgruppenführer-ji, Bürgermeisteri in voditelji mladine. Že v nedeljo se je poslovilo od pokojnika mnogo ljudi. Ljudje so prihajali iz podeželja, med njimi kmetje in kmetice, ki so opravile dolgo pot da bi se oddolžile tistemu, ki je imel za nje največ razumevanja.

Ko so ob določeni uri dvignili kresto, so stali na trgu Kaiser-Josef-Platz ljudske množice, kakor jih še ni videlo mesto Cilli. Ko se je začel premikati voz z mrtvim Kreisführer-jem, so zagrmeli bobni, postavljene formacije so mu pa ukazale čast. Nato je krenila povorka. Gauleiter je vodil vdovo pokojnega junaka ki mu je bila zvesta življenjska družica. Pol do zadnjega bivališča je predstavljala en sam špalir prebivalstva, ki je izkazovalo zadnji pozdrav svojemu ljubljenumu Kreisführer-ju in Landrat-u.

Ob grobu je spregovoril Gauleiter Dr. Uiberreither ter se poslovil v imenu nemškega naroda od velikega pokojnika. Omenil je zaslugi moža, ki se je znašel že v nežni mladosti v Führer-jevih vrstah, in je videl v svojem delovanju na obnovo Spodnje Stajerske v Kreis-u Cilli svoj življenjski smoter. Gauleiter je končal z besedami: »Kot najboljši spoznavalec spodnještajerskih razmer, me je prosil Gauamtsleiter Dorfmeister, da sem mu poveril Kreis Cilli za njegov delež. Vse, kar se je tu ustvarilo, je njegovo lastno delo. Odkar je vrnjena Spodnja Stajerska, je bil on prvi Kreisführer tega Kreis-a in ostal bo to tudi vedno. Bil je eden najboljših. Njegovo čisto in jasno življenje je bilo kronano z junaško smrtjo. Živel je življenje, vredno vseh časti.«

Nato so med sviranjem pesmi o dobrem tovarišu položili vence. Gauleiter dr. Uiberreither, bundesführer Steindl, SS-Obergruppenführer Roesener, Ritterkreuzträger Oberst Treck ter ostali zastopniki stranke, države in oboževane sile. Častni streli in himna so predstavljali zadnjo čast padlemu Kreisführer-ju.

Na pokopališču padlih junakov med svojimi epodnještajerskimi tovariši, ki so našli junaško smrt že pred njim za svobodo in nemško Spodnjo Stajersko, je našel tudi Kreisführer in Landrat Dorfmeister svoje zadnje počivališče.

Kakor je bilo njegovo življenje skromno in vzorno, tako je tudi njegova junaška smrt vzor zvestega izpolnjevanja dolžnosti. Ta njegova oporoka ga bo ohranila živega v srcih vseh, ne samo v Kreis-u Cilli, temveč po vsej Spodnji Stajerski.

Spodnještajerci so junaki vedno in povsod

Der höhere SS- und Polizeiführer und Chef für Bandenkämpfung im Wehrkreis XVIII je podelil v imenu Reichsführer-ja SS nižje imevanim pripadnikom Wehrmannschaftsregimenta Untersteiermark odlikovanje Bandenkampfabzeichen in Bronze:

Oberst. Steindl Franz, Rgt. Kommandeur, WM-Reg. Untersteierm.; Otrf. Bach Ernst, V./WM-Rgt. Ustmk.; Truppl. Batinitsch Thomas, Futterm., V./WM-Reg. Ustmk.; Rottenf. Bobek Karl, Gruppenführer, III./WM-Rgt. Ustmk.; Scharf. Brodnik Michael, Gruppenführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; WM Pink Arthur, Wehrmann, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Sturm. Dworschak Hans, Kompanieführer, V./WM-Rgt. Ustmk.; Oberscharf. Gabritsch Otto, Zugführer, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Scharf. Golob Vinzenz, Gruppenführer, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Oberschf. Harb Johann, Gruppenführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Truppl. Jartschitsch Franz, Gruppenführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Oschf. Jesernik Johann, Zugführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Oschf. Kauschler Josef, Gruppenführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Scharf. Kreibich Rudolf, Kompanieführer, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Obertruppl. Kreiner Franz, Zugführer, V./WM-Rgt. Ustmk.; Scharf. Lampeler Heinrich, Gruppenführer, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Sturm. Loiz Wilhelm, Rgt. Adjutant Rgt.-Stab; Truppl. Matul Fr., Zugführer, V./WM-Rgt. Ustmk.; Scharf. Murschütz Anton, Gruppenführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Oschf.

Radosch Max, Gruppenführer, III./WM-Rgt. Ustmk.; Sturm. Ranfil Otto, Kompanieführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Rottenf. Rebou Johann, Gruppenführer, III./WM-Rgt. Ustmk.; Obertrf. Rottmann Hans, Kompanieführer IV./WM-Rgt. Ustmk.; Truppl. Skriener Ferdinand, Gruppenführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Oschf. Schleimer Hans, Zugführer, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Scharf. Schunko Theodor, Gruppenführer, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Oberschf. Schusterschitsch Johann, Zugführer, IV./WM-Rgt. Ustmk.; Schf. Stertilka Franz, Gruppenführer, I./WM-Rgt. Ustmk.; Oschf. Zuzzi Fritz, Gruppenführer, V./WM-Rgt. Ustmk.

Odlikovanje Bandenkampfabzeichen in Bronze se podeljuje za uspešno osebno udeležbo na najmanj 20 bojih ob blizu s tolpami.

Zatamnitev od 16. do 23. februarja 1945
od 18. do 6.30 ure.

Druck und Verlag: Marburger Verlags- und Druckverlagsges. m. b. H. — Verlagsleitung: Egon Baumgartner, Hauptschriftleiter: Friedrich Golob, a. l. i. e. Marburg/Drau, Badgasse 6

Zur Zeit für Anzeigen die Preisliste Nr. 1 vom 10. April 1943 gültig. Ausfall der Lieferung des Blattes bei höherem Gewalt oder Betriebsstörung gibt keinen Anspruch auf Rückzahlung des Bezugsgeldes.

Presseregisternummer RPK 1/1017

Bitka v Spodnji Šleziji

Boljševikom se ni posrečilo odrezati mesta Breslau Izjalovljen prodor boljševikov v Vzhodni Prusiji

Iz poročila, ki ga je izdalo nemško vrhovno poveljstvo 6. t. m., je bilo razvidno, da se je hrabra posadka Budimpešte borila v okolju kraljevskega gradu v boljševiško premočjo. Medtem je zamogel sovražnik jugovzhodno od Briega na oderski fronti kljub nemški žilavi obrambi razširiti svoje mostišče. Vzhodno od mesta Frankfurt-Oder ter pri Küstrinu so bili odbiti sovražni napadi. Boljševikom je uspelo 5. februarja vdreti v notranjost mesta Posen, kjer so se razvili težki poulični boji. Na vsej fronti v Vzhodni Prusiji so se odigrali srđiti boji.

Boljševiki so po poročilu z dne 7. t. m. nekoliko razširili svoja mostišča severno od Ratibora, pri Briegu in Küstrinu. V južnem delu pokrajine Pommern in v zapadni Prusiji je vzdrževal sovražnik svoj pritisk proti severu v področjih Pyritz, Aroswalde in Deutsch-Krone. Posadki mest Graudenz in Elbing sta se upirali močnemu sovražnemu navalu. V Vzhodni Prusiji so bili v dosedanjih žariščih izjalovljeni nadaljevalni boljševiški poskusi prodora. Kljub srđiti obrambi so bili boljševiki zavrženi pri Landsbergu. Nemške pomorske sile so se uspešno udeleževale suhozemnih bojev v Samlandu ter so zlasti 6. februarja posegli v obrambno bitko za Elbing.

V zapadnem delu Budimpešte se je nemško-madžarska posadka tudi po poročilu z dne 8. februarja z veliko hrabrostjo upirala sovražni premoči. Med mestoma Saybusch in Pless je bil sovražnik, ki je sprva pridobil nekoliko terena, zavržen prav tako kakor v Vzhodnih Beskidih. Pri mestih Steinau, Glogau in Odersee so nemške čete zavržile boljševike na več odsekih v protinapadih. Ob reki Odeř so se medtem razvili za majhna mostišča med Fürstenbergom in Küstrinom srđiti boji. Schneidemühl in Posen sta hrabro odbijala sovjetske napade. V področju Frauenburga so nemške čete zaustavile boljševike ter osvobodile v mahovitih protisunkih več poprej izgubljenih vasi. Pri Graudenzu je bil sovražnik vržen iz nekake vdornega mesta ter je pri tem doživel znatne izgube. Močni sovražni sunki so veljali fronti ob reki Nogat ter Elbingu. Letalstvo je učinkovito podpiralo težko in uspešno obrambno borbo hrabre posadke v Elbingu. V Vzhodni Prusiji je bilo 7. t. m. težke bitke med Wormdittom in Heilsbergom ter pri Kreuzburgu. Sovražnik je zeman skušal razparati nemško fronto. V Samlandu je bila pri Thierenbergu obkoljena neka sovražna edinica, ki je bila nato uničena. V Kurlandu so nemške čete pri Libau-u odstranile neko boljševiško mostišče ob reki Wartha.

Hrabra posadka madžarske prestolnice se je tudi po poročilu z dne 9. t. m. pred kraljevskim gradom upirala vedno hujše sovražnim napadom. Na Slovaškem in v severnem delu Zapadnih Beskidov so nadaljevali boljševiki svoje napade brez kakršnihkoli uspehov. Nemške čete so severno od Ratibora in v področju Briega onemogočile boljševikom razširjenje njihovih dveh mostišč, uničujoč pri tem lepo število tankov. Težki boji so se razširili do vzhodnega roba mesta Liegnitz. Med Fürstenbergom in Oderbruchom na oderski fronti je bilo v protinapadih stisnjenih in odstranjenih več sovražnih mostišč. Nemške pomorske sile s težko križarko „Lützow“ na čelu so 8. februarja učinkovito razbremenjevale hrabro posadko v Elbingu. V Vzhodni Prusiji so nemške čete med Landsbergom in Kreuzburgom v srđitih bojih preprečile več sovražnih poskusov prodora. Nemško letalstvo je zelo učinkovito razbijalo sovražne priprave, dovoz itd., uničujoč pri tem veliko število sovražnih tankov, topov in motoriziranih ter vprežnih vozil.

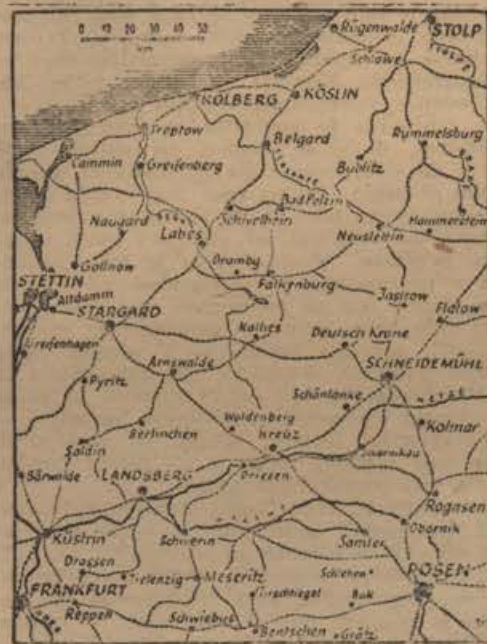
10. t. m. je sporočilo nemško vrhovno poveljstvo, da so branilci Budimpešte nadaljevali svojo junaško borbo na kraljevskem gradu ter v citadeli mesta. Vzhodno od Blatnega jezera so bili sovražni napadi razbiti že pred nemškimi postojankami. Tu je bil nek boljševiški vdor takoj zapahnen. V Vzhodnih Beski-

Karte des Kampfraumes Breslau.
Scherl-Bilderdienst-M.

dih so se pri Saybuschu in Bielitzu razvili srđiti obrambni in napadalni boji. V mostišču Brieg so obležali v nemškem ognju. V področju Breslau-Liegnitz-Glogau so vrgli boljševiki v bitko močne rezerve ter so kljub nemški žilavi obrambi pridobili terena proti zapadu. Med Fürstenbergom in Küstrinom je bil sovražnik izrinjen iz svojih mostišč proti reki Odeř. V južnem delu pokrajine Pommern so vzdrževali boljševiki svoj pritisk v smeri na Arnswalde in Deutsch-Krone. V ostalih frontnih odsekih so povzročili nemški obrambni uspehi zmanjšanje sovražne silovitosti. V južnem delu Vzhodne Prusije so boljševiki po močni artilerijski pripravi obnovili svoje napade pri Schwetzu in Graudenzu. Po trdih bojih je bil sovražni naval zaustavljen. Posadki mest Schneidemühl in Elbing sta nadaljevali z vzgledno hrabrostjo svojo nalogo. Nemške pomorske sile z oklopno ladjo „Admiral Scheer“ na čelu so učinkovito posegale v boje za Elbing in Frauenburg. V Vzhodni Prusiji so skušali boljševiki z močnimi pehotnimi in oklopniškimi silami prodreti nemško fronto pri Landsbergu in Kreuzburgu. Nemške divizije pa so po začetnih terenskih uspehih boljševikov z žilavim odporom in mahovitimi protinapadi zlomile silo napadov. V srđitih bojih je bilo uničenih nad 100 sovjetskih tankov. Prav tako so se izjalovili tudi srđiti napadi boljševikov v Samlandu.

Budimpeštanska posadka je po poročilu z

Karte zu den Kämpfen zwischen Warthe und Oder.
Scherl-Bilderdienst-M.

dne 11. t. m. nadaljevala svojo hrabro obrambo. Vzhodno od Blatnega jezera so nemške oklopniške sile uničile več sovražnih bojnih skupin. Na cesti Losonc-Altsohl ter med Zapadnimi Beskidami in Ratiborom so beležili celo vrsto brezuspešnih sovjetskih napadov. V južnem delu mostišča Brieg so vrgli Nemci boljševike pri Grottkau-u proti vzhodu. V področju Breslau-Liegnitz-Glogau je zamogel sovražnik vdreti jo ozemlja zapadno od mesta Breslau ter do odseka reke Bober. Mesto Liegnitz je padlo v teku srđitih bojev v sovražne roke. Med Fürstenbergom in Oderbruchom so bila sovražna mostišča stisnjena v teku protisunkov. V južnem delu pokrajine Pommern so nemške čete zaustavile boljševike južno od Stargarda. Na obeh straneh mest Deutsch-Krone in Schwetz so se posrečili boljševikom nekateri vdori, pri Graudenzu pa so se njihovi poskusi izjalovili. V Vzhodni Prusiji pri Wormdittu so se razbili opetovani boljševiški napadi. V Samlandu je bilo odrezanih več boljševiških skupin, obenem pa so bili izjalovljeni vsi njihovi poskusi izpadov. Boljševiki so izgubili 10. t. m. 223 tankov.

Med Bielitzom in Ratiborom so nemške čete po poročilu z dne 12. t. m. zaustavile sovražnika v srđitih bojih. Medtem se je razširila bitka v Spodnji Šleziji. Zapadno od mesta Breslau so vrgle nemške čete sovražnika do področja Kanth-Kostenblut ter so tako preprečile združitve boljševiških sil iz mostišča Brieg s silami, ki so prodirale proti severozapadu. Na odseku Bober so se razvili severno od Bunzlau-a in vzhodno od Sagana srđiti boji. V južnem delu pokrajine Pommern in v Zapadni Prusiji so se izjalovili boljševiški poskusi prodora. Sovražnik je vdrl v mesti Schneidemühl in Posen, kjer so se razvili težki poulični boji. Hrabra posadka mesta Elbing je podlegla po večdnevnih junaški borbi sovražnemu navalu. Del posadke se je prebil z ranjenci do lastnih črt. Tudi v Vzhodni Prusiji so se razbili sovražni napadi ob hrabrem odporu naših divizij. V Samlandu so bili uničeni deli obkoljene sovjetske 87. gardne strelske divizije. V štirih tednih zimske bitke na vzhodu je bilo uničenih 7966 sovjetskih tankov, več sto topov in več kot 10.000 motoriziranih in vprežnih vozil. Zbitih ali na tleh uničenih je bilo mimo tega 457 sovražnih letal.

Na Madžarskem so nemške bojne skupine prodrle vzhodno od Blatnega jezera do prekopa Sarviz. V Spodnji Šleziji je bil v protinapadu preprečen boljševiški poskus, odrezati mesto Breslau od njegovega ozadja. Bitka se je razširila v daljnem poteku na področje Goldberg ter na odsek Bober, severno od Sagana. Med Kaminom in Graudenzom so se sprico sovražnega pritiska proti severu razvili težki boji zlasti v nepreglednih gozdovih Tucheler-Heide. V Vzhodni Prusiji je skušal sovražnik prodreti nemško fronto pri Frauenburgu ter ob cesti Elbina-Königsberg, kar se mu pa ni posrečilo. V Samlandu so bili uničeni deli sovjetske 91. gardne strelske divizije.

□ Velika Britanija in Amerika se morata podrediti željam in ciljem Moskve. »Velika Britanija in Amerika sta zmanevrirani s Stalinovo strategijo v položaj, v katerem jim ne preostaja nič drugega, kakor da se pohlevno in pokorno podvržeta njegovim željam in ciljem, ki so v skladu z vojno-političnimi cilji Sovjetske Unije.« Tako piše list »Irish Catholic«. Anglo-Amerikanci so prevzeli vlogo iskalcev stanovanj v Evropi za sovjetske čete. Prav posebno Anglija mora storiti vse, da ostane Moskva dobre volje. V Londonu pač mislijo, da si bodo na ta način rešili še kakšen ostanek bivšega vpliva na kontinentu. Ali jim bo to uspelo, je veliko vprašanje. Povsod, kjerkoli stojijo sovjetske čete, gre njihova skrb za tem, da se dotične dežele prilagodijo čim prej boljševizmu, Stalin jih pa smatra že danes kot sestavni del Sovjetske Unije.

□ Nova belgijska vlada. Na drugem mestu današnje izdaje prinašamo vest, da sestavljajo doseđani marksistični minister dela van Acker novo belgijsko vlado. Glasom najnovejših poročil mu je uspelo sestaviti nov kabinet. Odpor, ki so ga kazale stranke proti vstopu komunistov v vlado, je zlomljen. Komunisti so izsilili svojo voljo. V novi vladi je šest katoličanov, pet socialistov, štirje liberalci, dvoje komunistov in en brezstrankar. Zunanji minister je ostal Spaak.

Srditi boji na zapadni fronti

Potek operacij na zapadu in v Italiji - Velike sovražne izgube

Nemške čete so po poročilu z dne 6. t. m. odbile v bojnem področju Schleiden številne sovražne napade, medtem pa je južno od Urftalsperre sovražnik beležil lokalni terenski uspeh. Vzhodno od St. Vitha so se vršili srditi boji za vasi in bunkerje. Nemška artilerija je razbijala s koncentričnim ognjem sovražne priprave pri Bischweilerju. Nemški odredi, ki so se nahajali severozapadno od reke Ill, so se na povelje umaknili čez reko. Sovražni napadi na Ensisheim, izvedeni po močni artilerijski pripravi, so se izjalovili ob težkih izgubah za sovražnika. — V srednji Italiji so nemške čete iztrgale sovražniku v dolini Sergio mimogrede izgubljene postojanke v protisunku. V Sremu so bili odbiti napadi tolovajev ob velikih izgubah za sovražnika. Mesto Zvornik je bilo iztrgano sovražniku po trdih bojih. — Ameriški terorni bombniki so 5. t. m. napadli Regensburg in južno Nemčijo. Po noči so angleška bojna letala prodrla do Berlina.

Ob spodnjem delu reke Rör so nemške čete zavrnile Angleže. Na gornjem toku omenjene reke so se izjalovili ameriški napadi. Na fronti ob reki Sauer ter Mosel so beležili močan artilerijski ogenj. Ameriški napadi proti mostišču med Forbachom in Saargemündom ter pri Blesbrucku so se izjalovili ob nemški obrambi. Močni sovražni napadi so bili v protisunku odbiti pri Ensisheimu. — V srednji Italiji ni bilo nobenih posebnih dogodkov. — Pri Mostaru so se razvili boji z napadalnimi silami tolovajev. — Ameriški terorni bombniki so bombardirali Magdeburg in zlasti Chemnitz.

Na zapadu se je po poročilu z dne 9. t. m. opazalo sovražne napadalne priprave pred našo fronto ob reki Rör. Sovražni izvidniški oddelki so bili uničeni, zbirališča pa razbita v koncentričnem artilerijskem ognju. V odseku Schnee-Eifel je sovražnik po trdih bojih nekoliko razširil svoj vdor. Napadi 3. ameriške armade ob nemško-luxemburški meji so obležali v nemškem ognju ob velikih izgubah za sovražnika. Razbitih je bilo več sovražnih mostišč ob reki Ourne. Pri Echternachu se je moral sovražnik ob velikih izgubah umakniti na južno obrežje reke Sauer. V mostišču Saar med Forbachom in Saargemündom je glavna bojna črta do malenkostnih ostankov zopet v nemških rokah. — V srednji Italiji so beležili le nekaj lokalnih bojev. — Ameriški terorni letalci so 7. t. m. napadli Wien. Angleški odredi so bombardirali zapadno Nemčijo, pa tudi Magdeburg. Zbitih je bilo 33 sovražnih letal.

Kanadski odredi so 8. t. m. napadli nemške postojanke pri Niemwegenu po šesturni artilerijski pripravi. Uspejo jim je vdreti v par vasi, nato pa so obležali v nemškem ognju. V področju Schnee-Eifel je nadaljevala 3. ameriška armada svoje močne napade. Severno od Pruma je beležil sovražnik nekaj uspehov, zapadno in jugozapadno pa je bil v protisunku zavržen. V gornjem Elsassu so se nemške čete ubranile močnim napadom številnih francoskih in ameriških divizij. Brez večjih izgub so zavzele mostišče zapadno od Neuenburga. — V odseku Sergio so obležali na italijanski fronti opetovani sovražni napadi v nemškem ognju. — Ameriški terorni bombniki so vrgli bombe na jugovzhodno Nemčijo. V noči na 9. februar so bombardirali Angleži severno Nemčijo, Berlin in Rurgebiet. Zbitih je bilo 39 letal, večina štirimotornikov. Nadaljeval se je povračilni ogenj na London.

Na zapadu je sovražnik po poročilu z dne 10. t. m. pridobil terena v Reichswald. V področju Schnee-Eifel so obležali odredi 3. ameriške armade v koncentričnem ognju pred našo glavno bojno črto. Srditi boji so se razvili za mostišča ob spodnjem delu reke Sauer. Prav tako se je izjalovilo več ameriških napadov jugovzhodno od Viandena ob velikih in krvavih izgubah za sovražnika. Pri Remichu ob reki Mosel je bil sovražnik potisnjen na svoja izhodišča. Po težkih bojih so se umaknile nemške čete iz zapadnega obrežja gornjega Rheina z vsem orožjem in materialom na vzhodno obrežje, obenem so bili pred nosom sovražnika razstreljeni mostovi pri Neuenburgu. S tem

Karte zu den Kämpfen zwischen Maaseyk und Geilenkirchen.
Scherl-Bilderdienst-M.

je bila 21dnevna bitka za mostišče v gornjem Elsassu proti desetkratni sovražni premoči uspešno končana. V teh bojih je bilo uničenih 200 sovražnih tankov in mnogo drugega materiala. — Zapadno od Mostara so se nadaljevali sovražni napadi. Ob spodnji Drini so nemške čete prekorčile reko ter zavzele obalne višine severozapadno od Zvornika. Južno od Drave je bilo zavzeto mesto Virovitica v nasok. — Ameriški terorni bombniki so 9. t. m. bombardirali Magdeburg, Thüringen in Westfalen, zlasti Weimar in Jena. Drugi napadi so veljali mestom v jugovzhodni Nemčiji. Povračilni ogenj je veljal Londonu.

V veliki obrambni bitki, ki se je po poročilu z dne 11. t. m. odigravala med spodnjim Renom in reko Meas, so se izjalovili vsi sovražni poskusi prodora. Nekemu sovražnemu oklopniskemu odredu je uspelo prodreti v zapadni del mesta Cleve. Ob gornjem delu reke Rur so se naše čete umaknile na nove postojanke na vzhodnem obrežju reke. O odseku Pruem so bili Amerikanci zaustavljeni. V mestu samem so se razvili poulični boji. Sovražnik je po najhujši artilerijski pripravi ob reki Sauer nekoliko razširil svoja mostišča, obenem pa je s pomočjo umetne megle forsiral reko severno od Echternacha. Gradnja mostu čez reko Sauer pa se mu je preprečila s pomočjo nemške artilerije. — V srednji Italiji so beležili le lokalno bojevanje. — Pri Mostaru v Hercegovini so bili odbiti sovražni napadi. V severovzhodni Hrvatski je bilo očiščenno ozemlje med Bilogoro in Dravo ostankov razbitih tolp. — Terorni bombniki so terorizirali prebivalstvo zapadne in jugozapadne Nemčije. — London je bil obstreljevan s povračilnim ognjem.

12. februarja je sporočilo nemško vrhovno poveljstvo, da so se Angleži po srditih bojih prerili do vzhodnega roba Reichswalda, prodor pa jim ni uspel. Dolina reke Rur je bila umetno poplavljen, tako da je moral sovražnik izprazniti več odsekov ter prekiniti svoje napadalne priprave. Mesto Pruem je bilo osvobojeno v protinapadu. Jugozapadno od Pruma so se razvili boji za posamezne vasi. Ob spodnjem delu reke Sauer so nemške čete prenerčili večji sovražni uspeh. — V srednji Italiji ni bilo posebnih dogodkov. V Hercegovini in na Hrvatskem so bili odbiti tolovaji in se je nadaljevalo čiščenje zavojevanega ozemlja. — Anglo-ameriški terorni letalci so terorizirali razne dele zapadne Nemčije. — Mesto London je bilo cilj povračilnega ognja.

Na zapadu so vrgli Nemci Angleže v Reichswald ter razbili opetovane sovražne protinapade ob velikih izgubah za sovražnika. Ob reki Rur je nastal v bojevanju odmor vsled poplave. Ameriški pritisk med Schleidenom in Pruemom je popustil radi velikih izgub. — Angleški terorni bombniki so bombardirali v noči na 13. t. m. Stuttgart ter občine v južni in jugozapadni Nemčiji. — Nadaljeval se je povračilni ogenj na London.

„Smrtna kazen“ za Nemčijo

Nemški listi poročajo iz Stockholma, da je izdala angleška agencija Reuter neko poročilo, iz katerega izhaja, da bo Roosevelt v slučaju zavezniške zmage predlagal vojaško zasedbo Nemčije najmanj do leta 2000. Sploh pa je prezident Roosevelt za zelo trde mirovne pogoje. Nikaka tajnost pač ni, da hoče Roosevelt Nemčijo popolnoma razkosati. Sleziijo in Vzhodno Prusijo hoče izročiti Poljski, medtem pa bi si zapadne sile razdelile Rheinland, Rhurgebiet in saarsko kotlino. Pri vsem tem je značilno, da si pridržuje De Gaulle v svoji blaziranosti ves zapadni Rheinland in še celo nemška industrijska področja na vzhodnem obrežju Rena. Industrijo v tem področju hočejo podvreči mednarodni kontroli, vojaško okupacijo pa bi izvrševali Francija in Belgija.

Kar se tiče omenjenega Rooseveltovega načrta vojaške zasedbe Nemčije do leta 2000, so izjavili merodajni ameriški krogi, da si morala Sovjetska Unija praktično prevzeti največji del okupiranega nemškega področja že radi tega, ker ne bi bilo možno držati ameriških čet trajno na evropskem kontinentu. Računati morajo baje na sklepe kongresa ki bi kmalu po končani vojni zahtevali povratek ameriških čet v Zedinjene države. Število ameriških dezertarjev v Evropi je že sedaj izredno veliko.

Ce sta Roosevelt in Churchill nameravala ob svojem sestanku s Stalinom slepiti svet s kakimi frazami, je to sedaj nemogoče, ker je moskovska »Izvestja« izblebetala več, kakor je morda troperesni deteljci ob Črnem morju ljubo. Sedaj ne bodo mogli premetiti in preslepiti nemškega naroda s še tako mikavnimi frazami, kajti »Izvestja« je zapisala s cinizmom, ki mu ni primere, sledeče: »V dokončni fazi vojne se bo nad Nemčijo izvršila smrtna kazen, ki jo je izreklo celokupno svobodoljubno človečanstvo.« Tu ni močna nika prevara več: sovražniki hočejo popolno iztrebljenje nemškega naroda. Vodilni boljševiški list je izrazil to zahtevo z brutalnostjo, ki ne dopušča glede nadaljnjih zavezniških ukrepov nikakega dvoma.

Nemški odgovor je jase: Nemški narod se bo boril odslej še z večjim fanatizmom. Slehernemu Nemcu je sedaj že znano, da gre za boj na življenje in smrt. To spoznanje je tem večje baš sedaj, ko butajo valovi sovjetskih armad proti Reichu, toda sovražnik mora vedeti, da se bo nemški narod boril hrabro in neomajno do zadnje odločitve.

Nemčija — zapreka za sovjetizacijo Evrope

Nedavno so Nemci ujeli »političnega asistenta« komandanta 284. sovjetskega artilerijskega polka. Pri njem so našli tajni dokument, ki je sedaj v zvezi s sovjetsko generalno ofenzivo proti sru Evrope posebno zanimiv. Gre za tajno okrožnico šefa glavnega oddelka za propagando in agitacijo komunistične stranke Aleksandrova. V tem dokumentu zavzema Aleksandrov stališče proti tistim, ki glasno govorijo o sovjetskih načrtih glede bodoče sovjetizacije Evrope. Aleksandrov piše:

»V glavnem oddelku za propagando in agitacijo komunistične stranke se množijo znaki, da so ofenzivni uspehi Rdeče vojske napravili na mnoge člane stranke v vojski in civilni upravi zasedenih pokrajin močan utis. Pred rdečimi armisti in civilnimi osebami govorijo neprevržljivi blebeteči glasno o tem, da je sovjetsko ofenzivo proti Evropi smatrati predvsem kot politično ofenzivo. V svoji fantaziji že vidijo razširjenje Sovjetske Unije od Atlantskega do Tihga oceana. Bahave izjave, da bodo evropski kapitalisti še v tem letu izginili iz zemlje, škodujejo izredno sovjetski zunanji politiki v zasedenih evropskih deželah.«

Take izjave — tako nadaljuje Aleksandrov — sedaj ne samo da niso na mestu, nego zamorejo v prebivalstvu dotičnih dežel sejati nezaupljivost napram sovjetski vladi. Če opetovano smo povdarili, da bodo s porazom Nemčije odstranjene vse zapreke za dosego naših ciljev. Zaenkrat pa je pomisliti na to, da morajo ostati naši cilji narodom prikriti, da se bodo tako ustvarili boljši pogoji za ustvaritev Sovjetske Evrope pod vodstvom tovariša Stalina.«

Tu imamo najboljši dokaz, da je Nemčija edina rešitev Evrope pred boljševizacijo.

Mirovni diktat šele po dvanajstih letih

Iz Lizbone poročajo: Ogromno senzacijo je vzbudila 10. t. m. v Zedinjenih državah obelodanitev tajne spomenice, ki jo je spisal po Rooseveltovem nalogu polkovnik William J. Donovan, vodja takozvanega »urada za strateško službo«.

Polkovnik William J. Donovan je eden izmed najtemnejših tipov v okolici predsednika Roosevelta. Donovan je bil tisti, ki je leta 1941. uprizoril Simovičev državni udar v Belgradu. Bil je torej povzročitelj velike nesreče za takratno Jugoslavijo in ostale balkanske narode. Po prezidentovem nalogu si je sedaj Donovan omislil nov našt, ki predvideva organizacijo izredne tajne službe, ki bi jo imeli tvoriti anglo-ameriški in sovjetski visoki policijski uradniki. Naloga te organizacije bi bila, Nemčijo in Japonsko trajno nadzorovati v slučaju zavezniške zmage.

Delež ta tajne službe bi imelo pričetu tedaj, ko bi potekel rok ameriške okupacijske pogodbe. Roosevelt želi, da dobijo uradniki te tajne službe čisto posebno pooblastilo, ki bi prekašala pooblastila vseh drugih policijskih oblasti in vojnih uradov v Zedinjenih državah. Sekcije te tajne službe naj bi v smislu Donovanove spomenice najtesneje sodelovale s Sovjeti. Pri tem bi ameriški Secret Service izmenjal z boljševiško čeko vse informacije. Na ta način hočejo ustvariti informacijsko mrežo, v kateri ne bi bilo niti ene same večje luknje. Ta mreža naj bi preprečila po vsem svetu priprave za upor proti Ameriki in Sovjetski Uniji.

Imenovana tajna služba je potemtakem zamišljena kot nekaka »vlada« Nemčije ter bi bile od nje odvisne vse ostale oblasti. V Washingtonu se h merodajnih krogih priznavajo, da hoče Roosevelt kontrolno dobo Nemčije po možnosti zavlačevati. S tem potrjujejo Reuterjevo vest, da predlaga Roosevelt na konferenci Treh vojaško zvezo Nemčije najmanj do leta 2000. Poslednja poročila, ki prihajajo iz območja Črnega morja, so sestavljena povsem v duhu novega Donovanovega načrta. Ta poročila kar tekmujejo v slikanju grozot nemške bodočnosti. V enem izmed teh poročil pravijo, da se zahteva Roosevelt, da se mora Nemčiji mirovne pogoje predložiti šele v dvanajstem letu po končani vojni. Dvanajst let naj bi torej vladali v Nemčiji sovjetski, ameriški in angleški vojaški poveljniki. V ozadju bi delovala seveda sovjetska policija. Amerikanci sami bi se te okupacije udeležili čim manj, ker jo nameravajo prepustiti v sološnem boljševikom, De Gaulle-u in (kolikor toliko) tudi Angležem.

Točna cena Seydlitzove klike

Kakor poroča DNB iz Berlina, je nemški tisk v oktobru lanskega leta pokazal s prstom na izdajalsko kliko, ki se je nečestito udeležila boljševikom, agitirajoč po nalogu Moskve proti Nemčiji. Večstvo tega odbora tvorijo iz Nemčije emigrirani židje in komunisti, katerim se je pred približno dvema letoma pridružil nemški general von Seydlitz, ki je pusil svoje hrabre čete sramotno na cedilo ter jo je popihal v boljševiško ujetništvo. Že takrat je nemški tisk ugotovil, da je ta odbor agitacijsko sredstvo boljševikov. To je sedaj potrdil tudi predstavnik De Gaulle-ovega režima, ki je izjavil na tiskovni konferenci zunanjega ministrstva v Parizu dobesedno, da »uporabljajo moskovski odbor izdajalcev izključno v agitacijske svrhe, da bi tako podkopali moralo nemške vojske in nemškega naroda«.

S to uradno ugotovitvijo zastopnika De Gaulle-ove vlade je dovolj orisana brezpomenčnost izdajalske klike okrog Seydlitz-a. V Moskvi se nahajajoči podrepanki boljševiškega množinskega klanja niso nič drugega, kot navadne kreature sovražne agitacije. Zastopnik De Gaulle-a se je precej zaničljivo izrazil o tej klikki. Verjetno je tedaj, da si od Seydlitz-ove agitacije in nje učinku glede na Nemčijo ne delajo prevelikih iluzij. Nemške morale se vsekakor to ne tiče, kajti nemški narod ima za agitacijo izdajalcev ne samo zaprta ušesa, temveč predvsem samo preziranje.

□ Samo Leninove in Stalinove slike. Glasom poročil iz Belgrada je tamkajšnje komunistično vodstvo odstranilo iz vseh šol in javnih uradov do sedaj viseče podobe nabožnega značaja ter razobesilo slike Lenina in Stalina.

Tako se gošarji borijo za svobodo Slovencev!

Iz nekega letaka, ki je na Gorenjskem zelo razširjen, posnemamo:

»Po vsej Gorenjski se je kakor blisk raznesla vest o gnusnem umoru Ide Kristanove iz Zaloga pri Komendi. Kdor še sedaj ni verje, v komunistična grozodejsva, kdor ni verje, o komunističnih zločinih po Dolenjskem in Gorenjskem, ki so opisana z besedo in prikazana v slikah v »Crnih bukvalah«, bo verjel sedaj ob pogledu na razmesarjeno in zverniško umorjeno Ide Kristanovo. Tako so se partizani borili in se borijo za svobodo Slovencev povsod.«

Kdo je storil ta strašni zločin, kdo je tako živinsko razmesiril ubogo žitev?

Tisti, ki pravijo, da se borijo za našo svobodo, tisti, ki pravijo, za boljše in srečnejšo bodočnost slovenskega naroda, tisti, ki pravijo, da so osvobodili vse Slovence. Ubili pa so Slovence, hčer tistega naroda, za katerega pravijo, da se borijo. Ali vi verjameste svojemu sosedu, ki pravi, da vam želi dobro, obtnem vas pa oplazi z kolom po glavi?

V vaših smol ljudem, ki so zakrivila tako strašne zločine, rekel morilec Ali naj jim sedaj rečemo osvobodilci? Kdor mora, je morilec, kdor požiga, požigalec, kdor krade, je tat. Vse to delajo pri nas gošarji, ki so si izbrali za svojo vodilno pesem, znano komunistično: Naš Bog so rop, umor, požig.

In v znamenju te pesmi delajo pri nas gošarji. To dokazuje razmesarjeno telo Ide Kristanove, to dokazujejo vasi na Dolenjskem in Gorenjskem, ki so jih požgali komunisti sami ali so bile požgane zaradi represalij po krivdi gošarjev, to dokazujejo neštete vaše domačije, ki so vam jih izropali gošarji do zadnjega zrna žita.

Žaloigra kmečkega sina

OF ga je spravila na zločinska pota — Končal je s samomorom

Pri nekem mrtvem tolovaju so našli nedavno na Spodnjem Stajerskem pismo sledeče vsebine:

»Bil sem sin poštenega ter dobrostoječega kmeta. Imel sem tudi brata. Lepo je bilo pri nas doma, bilo je vsega zadosti, živeli smo res v zadovoljstvu in slogi. Ko pa se je začelo pri hiši politizirati, se je začel tudi prepir med menoj in domačini. Hotel sem iti namreč h gošarjem, pa so mi doma prigovarjali, naj tega ne storim, ker je to vendar brez smisla. Jaz pa nisem poslušal staršev in sem pobegnil k partizanom. Ker sem bil sin bogatega kmeta, so me imeli vsi radi in me postavili za intendanta. V začetku mi to deo ni šlo od rok, kajti moral sem jemati, moral sem krasti, a tega nisem bil vajen. Počasi sem se moral tudi tega navaditi, ali vest me je pekla pri vsakem nepoštenem dejanju in mi prišepetavala: tat, postal boš morilec. Groza me je bilo tisti trenutek, vendar sem šel hladnokrvno preko tega. Napol sem se in pozabil na to.«

/ Nekega dne smo napadli našo vas. Mobilizirali smo vse moške v vasi samo nekaj se jih je upiralo in med njimi je bil tudi moj brat. V jez sem ga ubil, ker ni popustil in se predal. V svojem besu sem planil v hišo svojega očeta z dvema tovarišema, pognal iz hiše očeta in mater, ju dal prelepati, hišo pa zažgati.

Ali kazen je prišla nad nas. Nemci so nas razbili, da smo bežali na vse strani. In tako sem se na begu ločil od tovarišev. Ostal sem sam, taval sem sem ter tja po gozdovih, vest me je pekla in govorila: lastnega brata si umoril, očeta in mater si dal mučiti, domačijo sežgati. Morilec si, ropar in požigalec.

Dragi domačini! Pogledjte, kaj se je zgodilo z menoj, nekoč poštenim sinom bogatega kmeta? Kako se je zaključilo moje življenje? S samomorom!!! Da, vest me je pekla, preveč pekla, nisem mogel več tega izdržati, storil sem konec vsemu. Oprosti mi oče, oprosti mi mati, žal mi je, da vaju nisem poslušal, pa je bilo prepozno. Jaz nisem več vajin sin, jaz sem morilec, ropar, požigalec.«

Kakor sledi iz citiranega pisma, si je dotični tolovaj sam prerezal nit življenja. Obupal je nad svojim življenjem. Vsa grozota gošarskega življenja se zrcali iz tega žalostnega pisma. Tu se vidi, kam vodi lažniva agitacija OF. Vsakogar

Gorenjci! Ali naše matere zato rodijo otroke, da jih bodo komunisti pobijali, pobijali tako z rinsko kakor Ido Kristanovo, ali zato obdelujejo v znoju svojo zemljo, da bodo razni postopači iz goše žrli vaše žulje?

Slovenska mati! Ali ti ne krvavi srce ob pogledu na nesrečno Ido, in z grozo v srcu pomisliš, kaj bi bilo, če bi tvojega otroka doletela taka strašna smrt. Koliko je že Slovencev in Slovenk, ki so jim komunisti pripravili enako strašno smrt, kakor Ido Kristanovi!

Gorenjci! Ali ni steklo že dovolj krvi, ali ni šlo že preveč našega narodnega premoženja v nič? Čemu je bila potrebna še žrtev Ide Kristanove? Ali bomo zato kaj boljše in prejšnj svobodni? Če hoče kak narod doseči svobodo, mora najprej gledati, da ostane živ in da si ohrani čim več svojega narodnega premoženja. Pri prazni skledi in od same svobode se ne da živeti!

Niče nam ne bo nič podaril! Slika razmesarjene Ide Kristanove obtožuje zločince »Osvobodilne fronte« in vsak pošten Slovenec in Slovenka mora priznati — če ne javno pri sebi — da Slovencev tako početje ne vodi v svobodo, ampak v smrt.

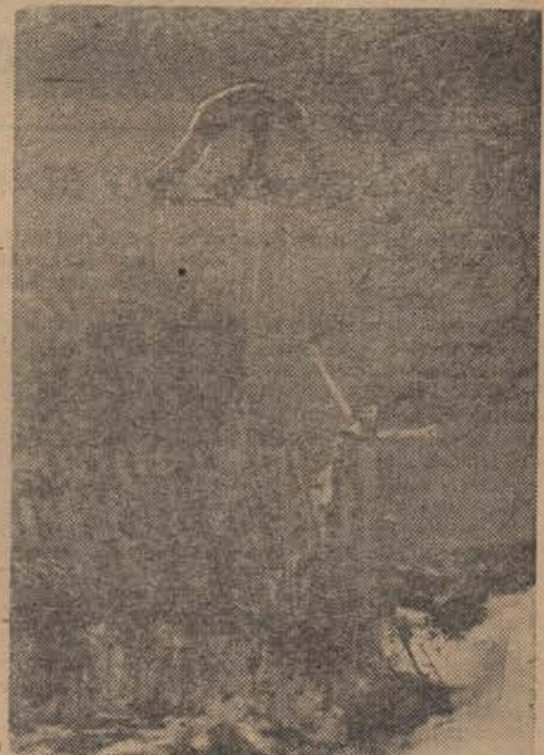
Gorenjci! Vsak, kdo dela za »Osvobodilno fronto« in vsak pošten Slovenec in Slovenka mora priznati — če ne javno, pa sem pri sebi — da Slovencev tako početje ne vodi v svobodo, ampak v smrt.

Gorenjci! Vsak, kdor dela za »Osvobodilno fronto« v tej ali oni obliki, koplje grob slovenskemu narodu. In je odgovoren za zločine »Osvobodilne fronte«. Le pogledjte si sliko: taka svoboda čaka Slovence, če boš hodili po poti OF. Zato proč od OF!«

vodi v propast, strmi za njegovim uničenjem, da bi zavladal čisti komunizem in da bi zagospodovali židje. To pismo izpričuje žaloigro posameznika, obenem pa je dobro svarilo vsem Spodnještajercem.

Janez z Dolenjskega

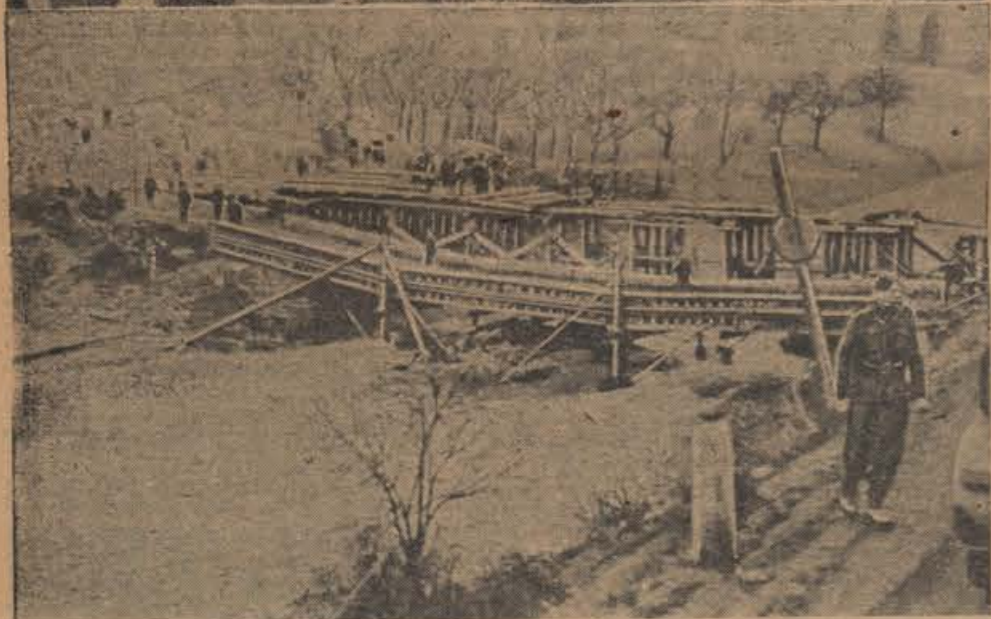
Zveličarja so zbili s križal

(Bild: Archiv) Tako se je zgodilo nekje na Spodnjem Stajerskem Zveličarju, katerega so tolovaji OF z gorjačami zbili z razpela.

Bilder aus dem Kriegsgeschehen

Der Torpedechaniker.

Auf Untersee-, Schnell- und Torpedobooten sind Torpedos die wichtigste Waffe. Aber auch Zerstörer und Kreuzer, oft auch Schlachtschiffen Torpedorohrätze. Torpedos sind komplizierte, hochentwickelte Waffen, die besonders ausgebildete Spezialkräfte für ihre Wartung gebrauchen. Der Torpedomechaniker ist, wie das Foto zeigt, dieser Spezialist, der hier einen Aal im Tauchbecken auf seine Dichtigkeit prüft. Scherl-Bilderdienst-Autoflex (Schwarz/To-Ep).

Volkssturm in der Schlacht um Ostpreußen.

In den schweren Abwehrkämpfen in Ostpreußen haben sich zahlreiche Volkssturmbataillone hervorragend geschlagen und dem Feind schwere Verluste zugefügt. — Volkssturmeinheit bringt Infanteriegeschütze in Stellung.

PK-Kriegsber. Hebenstreit (Sch)

Brückenschlag über einen Fluß an der Westfront.

Volksgranadiere haben mit dem Feuerschlag der deutschen Artillerie den Übergang über den Fluß erzwungen. Wenige Stunden später ist die stählerne Brücke fertig, über die die deutschen Panzer hinwegrollen, um in den Feind hineinzustoßen.

PK-Lucke/TO-EP (Sch).

Auf dem Wege zur Front.

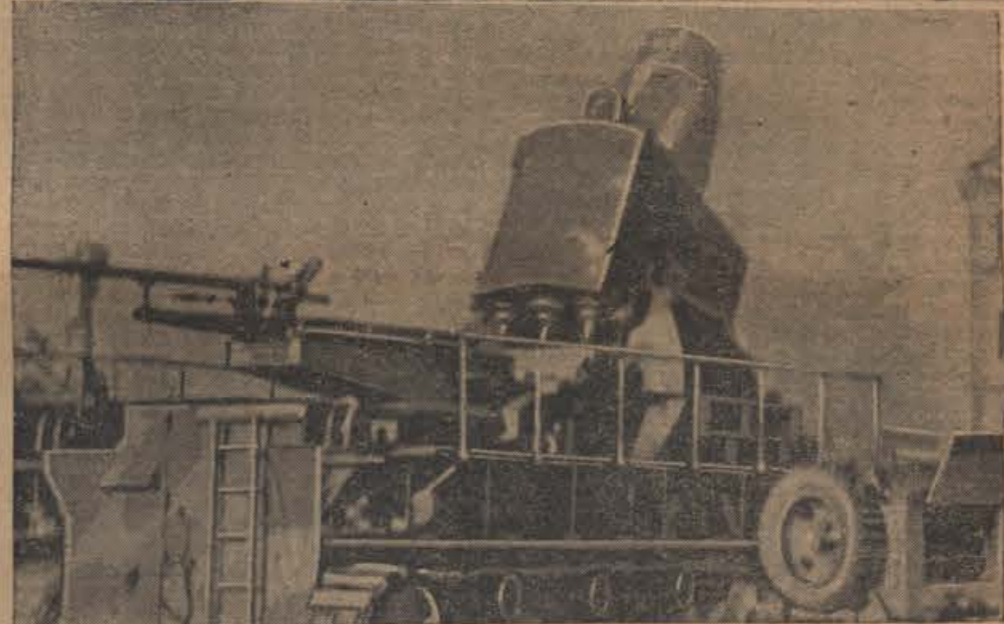
Schwere deutsche Panzer rollen durch das tief verschneite Moseltal zum Einsatz an die Front.

PK-Kriegsber. Rutkowski (Sch).

Schwerster Mörser feuert.

Fauchend verläßt die viele Zentner schwere Granate den Staubwirbeln eingehüllten Riesemörser und stürzt sich mit anheimlichem Pfeifen in den Zielraum, wo sie mit gewaltigem Dröhnen zerbirst, in weitem Umkreis alles vernichtend.

PK-Kriegsber. Gröuert (TO-EP — Sch).

KÖNIGSBERG STANDHAFT UND FEST

Vom Dröhnen der vorrückenden Schlacht überschattet. — Volkssturmbataillone rücken aus. — Bereitschaft bis zum Letzen. Von Kriegsberichterstatter Gotthilf Walter.

Dies war stets einer der tiefsten Züge dieser Großstadt: daß sie Kraft und Stil eines freien, bäuerlichen Landes um sie herum verflocht in die Selbstherrlichkeit, mit weicher moderne, große Zentren zum Mittelpunkt und gleichermaßen Symbol ihres Landes emporwachsen. Im grauen Kriegesernst dieser Tage hat sich dieser Zug zu einer erschütterten, fast monumentalen Deutlichkeit gesteigert. Zwischen damals durch Luftterror niedergebroschenen und in der Schneeverhüllung doppelt schweigsam liegenden Straßenzügen der inneren Stadt pulsiert das Leben mächtig, wohl aufgewühlt, doch sicher und gelenkt. Straßenbahnzüge, Kolonnen in weißem Tarnanzug, auf dem Wege zur Front, Volkssturmbataillone, Fahrzeugkolonnen der Wehrmacht. Man hört immer stärker das Dröhnen der vorrückenden Schlacht. Aber der Rhythmus, bedingt aus zaher Sicherheit und Festigkeit, wie er diesem Menschenschlag zukommt, erhält sich.

Ein mittelnächtliches Bild.

Oben, in den Nischen einer Aulaempore einer Oberschule haben wir uns Strohsäcke gelegt für

diese Nacht. Draußen in den Gängen stehen Kompanien angetreten, im weißen Tarnanzug, aufbrechend oder ins flüchtige Quartier einziehend. Wir haben die Balustraden, über deren Geländer man hinunter in den leeren Saal blickt, zugestellt mit Schränken um warm zu halten. In der Nacht brodeln und braust gedämpfter Lärm aus der Tiefe des Saales. Ein Volkssturmbataillon ist angerückt gegen Mitternacht. Fragen der Bewaffnung und des Einsatzes werden besprochen. Es bleibt zwei Stunden ruhiger. In langen Reihen sitzen die Männer da drunten, ruhen oder schlafen. Dann sind die Anzeichen des Aufbruches da. Aber dann ist es erschütternd: nun stehen die Männer da drunten im Saal. Erst zaghaft, dann mit halbblauen gedämpften Stimmen dringt Gesang aus der Tiefe, rau, einfach. . . eben vor dem schwarzen, fremd dastehenden Flügel auf dem Podium, eben unter der Orgel der Aula, die schweigt. . . »Heimatland, Heimatland, Dein gedenk ich immerdar, mein teures Heimatland.« Das singen sie, und plötzlich fühlt man die tiefe Echtheit dieses Vorganges: Denn die da unten stehen, singend vorm Aufbruch, sind Bauern aus

der Niederung, aus dem verlorenen Land an der Inster um Tilzit . . .

Unter dem Gesetz der Stunde.

Irgendwo in dieser Schule hat der Direktor noch seine beiden Räume. Er hat ein Amt im Dienste des Stadtganzes und übt es, wie zahllose andere, jeden Tag. Er ist Major d. R., er hat seit gestern den Abschluß seiner bisherigen Arbeit vorbereitet. Ein Freiwilliger, — hat er Gewißheit darüber, wo er morgen stehen würde, wenn es soweit kommt. Er wird eine Alarmeinheit führen. Seine Tochter ist drüben bei Danzig, Flakhelferin, auch freiwillig, die Söhne sind Offiziere, und das wird auch er wieder sein, wenn es um die Stadt geht. . .

Das unbesiegbare Leben.

Eine Tür öffnet sich; wir schauen auf eine Krankentrage, auf der eine junge Mutter liegt. Sie hat diese Nacht geboren. Achtsam und sorglich trägt die Hauswirtin vor der jungen Frau des Kleinen zum Krankenkraftwagen, der draußen wartet, um Mutter und Kind in Sicherheit zu bringen und in Pflege. Und die Hauswirtin hat das Kleine in ein warmes Bündel ihrer Kissen und Federn gepackt. So erschütternd nahe sind sich oft Tragik und der unbesiegbare Schimmer des Lebens, das sich behauptet. Noch immer hat alles sein festes Gefüge. Die Arbeitenden hören

auf Drahtfunk, Anordnungen und Planung des Gauleiters und bleiben ruhig und tun ihre Pflicht. Kompanien der Wehrmacht und des Volkssturms entläßt die Stadt aus ihren äußeren Straßen zu den brennenden Säumen, die näher rücken da draußen.

DER GNADENLOSE KRIEG

Von Kriegsberichterstatter Theo Goebel.

Die schmale Straße zur Oderbrücke muß einmal ein Urbild von Kleinstadtfrieden gewesen sein, vor einem Tag noch. Durch die Dämmerung des tiefen Schneehimmels jault es in regelmäßigen kurzen Abständen. Eine Begleitbatterie der sowjetischen Angriffsspitze vor unserem kleinen Brückenkopf nimmt die Straße unter Feuer. In einem Keller hocken die Pioniere der Sprengkommandos. Hier und da hastet einer über die Straße. Es kracht und splittert. Das Bild vor den witternden Augen: die leere Brücke, die roten Blitze davor, die Deckungslöcher hinter aufgerissenen Häusermauern ist kriegesalltäglich. Doch dies nun: Eine Greisin geht mit hilflos kleinen Schritten und offenbar ziellos über die Straße. Es war gestern noch eine Straße, gestern und viele Jahrzehnte. Ein Offizier eilt ihr nach. Ein paar hastige Sätze. Der Mann ist hastiger als die alte Dame. Er weiß genau, daß er in einem Ziel

steht. Er führt sie in die Wohnung zurück, greift einen Koffer, eine Handtasche. Es schlägt ins Dach des Nachbarhauses. Ein Blick rundum. Behaglicher Wohlstand eines sicheren Lebens. Spiegelblank die Platte vom Küchenherd. 2000 Meter von hier steht die bolschewistische Spitze. Der junge Offizier fragt nicht viel. Die alte Mutter hat auch heute noch, wie fünf Jahrzehnte lang, ihren Herdspiegel blank geputzt und davor gesessen und nicht mehr begriffen vollen, was da draußen so unbegreiflich jäh heranhetzt; genügt es denn nicht, zweimal einen Brief der Schmerzen in zitternden Händen geknittert zu haben? Wieder schlägt eine Granate gellend auf das Pflaster. Langsam und genau verschleißt die alte Dame ihre Etagentür. Dann endlich rückt der Volkswagen aus der Deckung, wendet eilig, bringt die Mutter von drei deutschen Soldaten aus der tödlichen Zone zum nächsten Bahnhof, in einen Zug nach Westen.

Von der Endstation der Straßenbahn am Südostrand von Breslau bis dahin, wo die Straße nach Ohlau durch Beschuß unterbrochen wird, mögen es 3000 Meter sein. Die Straßenbahn fährt pünktlich ab, jede Vierteilstunde zwei Wagen. Die Schienen schneiden eine schmale Gasse in breite Barrikaden. Hinter den Steinen liegt ein Stapel Panzerfäuste. Im Quartier dreht man den Lichtschalter. Es wird hell. Man dreht den Gas-

hahn, man kann kochen. Man ist allein im großen Haus. Ein paar Straßen weiter schlägt es ein. Störungsfeuer, nicht mehr. Das Schnarren von Maschinengewehren bleibt am gleichen Fleck, am vorgeschobenen feindlichen Brückenkopf. Der Gegenstoß heute morgen hat uns viel gekostet. Dann schlagen Schlachtfleger die Pak drüben zur Ruhe. Aber der eigentliche Kampf um die Stadt hat noch nicht begonnen. Vom Bahnhof fahren noch fahrplanmäßige Züge. Über die Oderbrücke rollen vorsichtig Panther — die Brücke ist geladen.

Die Jungen von St. bauen aus Zementröhren Barrikaden. Der Jüngste wird knapp zehn Jahre alt sein. Sein Gesicht rötet sich vor Frost und Eifer. Die Mutter zuhause packt Koffer und Bündel für den Treck. Die Schwester näht Federbetten zusammen für den fiebernden Zweijährigen. Morgen früh sammelt sich der Treck auf dem Kirchplatz. Bekannt und gewiß ist die westliche Marschrichtung, sonst nichts. Es schneit in dicken Flocken.

Wir leeren den Becher des Schicksals bis auf den bitteren Grund. Und wir glauben trotzdem und dennoch, daß dahinter auf dem letzten Grund das Leben wartet. Vielleicht nicht das eigene, kleine, wer will so vermessen sein, doch das große, heilige, deutsche. Wenige Kilometer vor bolschewistischen Panzerwägen, auf Lastwagen und in fremden Stuben hüchtiger Rast werden Kinder geboren.

POLITIČNE BELEŽKE

UMNI KMETOVALEC

□ Roosevelt ni hotel obiskati angleškega kralja. Roosevelt je odklonil vabilo angleške kraljevske dvojice, da bi po zaključitvi konference Treh obiskal za nekaj dni v Angliji angleškega kralja. Svojo odklonitev je utemeljil z nujnimi posli, ki zahtevajo njegovo navzočnost v Washingtonu.

□ Poljski emigranti obtožujejo Moskvo. V nekem poročilu, ki ga je izdelala v Londonu se nahajajoča poljska emigrantska vlada o poljski domovinski armadi, poročajo, da razorožujejo boljše vojske odreda, nakar postrelijo oficirje, vojake pa odvajajo v koncentracijska taborišča.

□ Kriza v holandski emigrantski vladi. List »Evening News« je objavil, da je po odstopu treh ministrov demisioniral celokupen kabinet holandske emigrantske vlade, ki mu načeluje Gerbrandy. Kraljica Wilhelmina se o krizi doslej še ni izjavila. Povod za vladno krizo so dala nesoglasja med člani vlade v zadevi bodočega načina vladanja v »osvojenih« Holandiji.

□ Belgijska vladna kriza še ni rešena. Politiku van Ackers-u, ki je poverjen, da sestavi novo belgijsko vlado, še ni uspelo sestaviti listo novih ministrov. Pogajanja, ki jih je imel z voditelji in politiki vseh nekdanjih strank, so bila brezuspešna.

□ »Anglija je izgubila svoj položaj v tej vojni«. List »Daily Telegraph« piše k načrtom Zedinjenih držav Severne Amerike na področju civilnega letalstva sledeče: »Strah je v Angliji vedno večji. Anglija je izgubila v tej vojni svoj položaj na morju in v zraku.«

□ Nadaljnje smrtno obsodbe v Bolgariji. Sovjetska agencija Tass je poročala, da se vsrjijo ravnokar v raznih bolgarskih mestih politični procesi proti nacionalno usmerjenim Bolgarom, ki predstavljajo nadaljevanje v Sofiji pričelih in izvršenih smrtnih obsodb.

□ Postopanje z Italijani je »dobro in pravilno«. Severoameriški list »Atlanta Constitution« je zapisal, da je »dobro in pravilno«, kakor postopajo anglo-ameriške zasedbene oblasti z Bonomjevo Italijo ter ugotavlja, da se ne sme pomagati italijanskemu narodu, temveč ga je še nadalje pustiti v kaosu in obupu.

□ Visok cerkven dostojanstvenik o Italijanem pod Anglo-Amerikanci. Nadškof Spellman je popisal Italijane pod anglo-ameriško zasedbo kot popolnoma apatično, boječe in nelzerno iznenađeno ljudstvo. Odkar so Italijani uvideli, da niso izpolnili Anglo-Amerikanci niti ene svojih nekdanjih obljub, jih je zajelo bridko razočaranje.

□ Sicilija kot »vzora«. Rimski dopisnik lista »New York Times« je pisal, da ne mine na Siciliji dneva brez krvavih spopadov in nemirov. Sicilija, tako pravi Amerikanec, je prva po Anglo-Amerikancih v Evropi zasedena dežela ter predstavlja brezdomno vzor vsem drugim zasedenim pokrajinam v pogledu zmešnjave, ki se pojavi povsod tam, kamor pridejo anglo-ameriške čete. Pri vsem tem je pa značilno, da so na Siciliji najmočnejši komunisti, ki štejejo 49.000 članov.

□ Ameriški vojaki povprašujejo, zakaj se bojujejo. Dopisnik ameriškega lista »Times«, ki se je ravnokar vrnil v Zedinjene države po dvoletnem bivanju na evropskih bojiščih, da je za ameriške vojake najbolj težavno razvozljati vprašanje, zakaj se prav za prav bojejo. Ameriški vladi in vodstvu orožne sile še namreč doslej ni uspelo pokazati vojakom svojih političnih ciljev. Roosevelt seveda ne more dopovedati svojim vojakom, da kiyavijo in umirajo za interese židovskih plutokratov in pijavk onstran Oceana.

□ Švicarski tisk o učinku povračilnega orožja. Švicarski list »Neue Berner Zeitung« je zapisal sledeče: »Anglo-ameriško vojno vodstvo je uporabilo, da bo z zasedbo pristanišča Antwerpen olajšan ves dovoz, kar bo hkrati razbremenilo tudi francoski železniški promet. Temu pa seveda ni tako. Obstreljevanje z nemškimi povračilnim orožjem »V« na mesta Antwerpen, Lüttich in Büssel je povzročilo nove težave, tako da se morajo anglo-ameriške čete oskrbovati v glavnem preko francoskih pristanišč.«

□ Francija bo še gladovala. Francosko kmetijstvo računa v tekočem pridelovalnem letu z izredno slabo letino, ker primanjkuje semenskega žita. Prebivalstvo je namreč skoraj po vseh področjih uporabilo semeško žito, ker vlada v Franciji špšno pomanjkanje živil in krme.

Kako polnimo tople grede z gnojem?

Ako nameravamo gnojak že prav zatana spomladi ali celo sredi zime zasejati, tedaj ga moramo že jeseni izprazniti. Ko sta gnoj in prst zunaj, pustimo stene oboda sušiti nekaj dni, nato jih pa dodobra odgrnemo in očistimo z brezovo metlo ali z ostro krtačo da jih laže prebelimo z apnenim belilom. Lesene stene prebelimo celo z apnenobakreno brozgo, ki varuje lesene plohe pred trahnobo in gnilobo. Brozgo sestavimo iz 10 litrov vode. 2 kg živega apna, ½ kg modre galice in iz lopate svežega kravjeka. Čim se je belež posušil, napolnimo gnojak z gozdnim listjem ali ga pa pokrijemo z deskami, da zadržimo globlje prodiranje mraza v stene in njihovo oklito. Ta previdnost je potrebna, ker se sicer, kadar polnimo gnojak, po nepotrebnem zapravlja toplota gnoja za ogrevanje zmrznjene zemlje v bližini obodov. Ako pomislimo, da potrebujemo za raztopitev 1 kg ledu kar 80 kalorij toplote, bo razumljivo, da sta kriva slabega ogrevanja toplih gred le globoka zmrznjena zemlja na dnu gnojaka in ledena oklita obodovih sten. Vsak pameten vrtnar bo skušal to zlo preprečiti, najsi bo z gnojem, dračjem, slamo, listjem itd. V gredi, kjer gnoj ni dovoljno vrel in kjer se tudi prst ni mogla segreti, se gnoj ne razkraja in je zato v jeseni skorajda takšen, kot je bil spomladi, ko smo polnili grede.

Ako polnimo gnojak prav zgodaj, ko je zunaj še občuten mraz, potem uporabimo za ogrevanje le povzem svež in po možnosti slamnat konjski gnoj, ki vsebuje mnogo konjskih iztrebkov. Takšen gnoj da hitro in mnogo toplote. Le »edkokdaj bo mogoče spraviti gnoj iz hleva naravnost v gnojak, četudi je to najkrajša in najenostavnejša pot, ker imamo le redkokdaj toliko gnoja na razpolago, da bi lahko docela in mahoma napolnili večji gnojak. Prisiljeni smo zato gnoj zbirati, dokler ga ni dovolj, dasiravno zgubi časoma na toplotni energiji. Ako nimamo dovolj konjskega gnoja, potem mu primešamo lahko kravjega, kozjega in zlasti ovčjega, nikakor pa ne svinjskega. Tudi sam kravji gnoj je dober, če je dovolj slamnat. Hrastovo listje, smrečje in žagovina kot nastilje dajo gnoj, ki ni za gnojake, ker se zaradi obilice črsovine le počasi ogreje. Pač pa je bukovo listje, če se še ni samo ogrelo, zelo pripravno za mlačne grede.

Mešanico starega in svežega gnoja znosimo nekaj dni prej, ko nameravamo napolniti grede, v bližini gnojaka. Tu zložimo gnoj v obliki stožca ali piramide na kup, da se ogreje, preden ga vržemo v jamo. Čim večji je kup in čim bolj smo premešali starejši gnoj s svežim in čim rahleje smo zložili kup, tem prej in tem bolj se bo ogrel gnoj. Ker ne želimo, da bi med ogrevanjem izžarevala toplota, pokrijemo gnoj s slamaicami,

ki jih rabimo sicer za pokrivanje oken na toplih gredah. Gnoj se kaj kmalu segreje pod vplivom toplotnih bakterij, ki jih ni baš malo v gnoju, saj računamo na vsak cm² po več sto milijonov živih klic. Ko začneta v nekaj dneh iz kupa uhajati topel sopuh in para, je gnoj goden za polnjenje gnojaka.

Polnjenje gnojaka pa opravimo hitro, da zgrabimo čim manj toplote. K temu delu pritegnemo čim več urnih rok, da se gnoj ne razhladi po nepotrebnem. Tu je tudi razlog, zakaj smo zahtevali, da pride gnojni kup čim bliže k gnojaku. Vjagamo ga plast za plastjo, ne da bi ga sprotili tlačili. Seje ko je greda do vrha polna, pohodimo gnoj, da se dodobra stlači. Posebno skrbno ga zatlačimo ob steni in stebrih, da ne nastanejo pozneje na teh mestih, ko se gnoj sesede, nepotrebne vdrtine. Vsako vdolbino ali jamico moramo, ko tlačimo, napolniti z gnojem in izravnati da nastane gladka in ravna površina. Kadar polnimo, pazimo strogo, da se pod nobenim pogojem ne primeša gnoju led ali sneg, ker sicer greda le s težavo ogreje. Niso prav redki primeri, da se gnoj sploh ne segreje, ker je po naključju prišel kakšen kos ledu med gnoj. Tudi večje kepe gnoja, ki se morda posebno trde, moramo prej raztrgati, preden jih vržemo v gnojak. Ako pa uporabljamo ovčji gnoj, ki je kaj rad suh in plesniv, ga moramo navlažiti s toplo vodo ali gnojnico, ker se sicer ne segreje. Ko je jama polna in gnoj potlačen, obdamo še zunanjo stran oboda z gnojem. Ta gnojni obkladek naj prepreči prodiranje mraza skozi obod v notranjost gnojaka. Nato počistimo vrhnji rob oboda z metlo, potem pa pokrijemo grede in gnoj z okeni, slamaicami in deskami, da ne more izžarevati toplota.

Sele ko se je po nekaj dnevih gnojak ogrel (gnoj se občuti naravnost vroč, če položimo najj roko), razgrnemo čez gnoj 15 do 25 cm debelo plast prsti. Prst mora biti presejana, zdrava, dobro preperela kompostnica ali stara gnojevka. Slednji primešamo do ene tretjine čiste rečne mivke. Skrben vrtnar pripravi zemljo za gnojak že prej, jesen ter jo shrani tako, da ne zmrzne in da je ob vsakem času dostopna. Teden dni preden začnemo polniti gnojak, spravimo pest v košarah v topel hlev ali pod mizo kurjenega rastlinjaka, da se ogreje. Ledenomrzle zemlje nikakor ne smemo uporabiti za gnojak, ker se sicer preveč ohladi na račun toplote gnoja, ki bi sicer lahko bila v korist rastlinam, ki jih nameravamo gojiti v gnojaku. Ako se greda zaradi posebno hudega mraza od zunaj navznoter hitreje hladi, kakor je to pričakovati, potem obnovimo takoj zopet vnanji gnojni obkladek s toplim in svežim gnojem. Obnavljanje in debelost obkladkov se pa morata ravnati po mrazu.

VINOGRADNIŠKI IN SADIJARSKI KOTIČEK

Pripombe k obnavljanju vinogradov

Ko obnavljamo vinograde, še vse premalo pazimo na to prevažno delo. Nič ne pomislimo, da vinograd ni samo za nekaj let, ampak da je to kultura, ki nam mora trajati pri vestnem oskrbovanju in dobrem obdelovanju 30 do 40 let.

Grešimo že pri rigolanju, ker rigolamo navadno preveč plitvo, mnogokrat pa ostanejo stene tudi nezrigolane. Kompost, ki ga rabimo pri saditvi, delamo šele nekaj dni pred sajenjem, kar nazadnje ni gnoj, ne dober kompost. Cepljenke iščemo večkrat šele aprila in maja, tedaj ko bi moral že saditi. Ker takrat dobrih cepljenk nikjer več ne dobimo, sadimo pač to, kar imamo. Za podlago se sploh ne zmenimo, kupujemo trte od zakotnih trsničarjev, samo da so poceni, pa če so cepljene tudi na šmarnci, nič zato.

Pozneje, ko bi vinograd moral najlepše uspevati, trta najboljše roditi, pa nikamor ne pride. Cepljenke se slabo razvijajo, mnogo jih vmes manjka, podsajamo tja do desetega leta starosti vinograde, končno nam usahnejo še prvotno vsajene cepljenke in ni drugega izhoda, kot da parcelo ponovno zrigolamo in zasadimo. Takih in silčnih primerov bi lahko našli celo vrsto, kriv-

da pri vsem tem je ali nepoučenost ali malomarnost.

Ako hočemo, da nam bo vinograd res lepo uspeval, moramo biti ob času obnavljanja vinogradov zelo previdni. Obnova vinogradov je zelo drago delo in zaradi tega moramo biti še bolj pazljivi, da ne delamo nobenih napak.

Preden začnemo z obnavljanjem vinogradov, si bomo naredili načrt cele obnovitve vinograda, ki ga nameravamo obnoviti, da bomo točno vedeli, v koliko letih bomo obnovili celi vinograd, kaj v enem, kaj v drugem letu in s kakšnimi sortami ter na katerih podlagah.

Na podlagi načrta si bomo pripravili pravočasno zadostno množino dobrega komposta ali dobro prepereloga gnoja in dovolj zanesljivih, na primerni podlagi cepljenih in strogo selekcioniranih cepljenk. Rigolali bomo v nižinah bolj plitvo, 80 cm do 1 m, v strnih legah globlje, 1 m in več. Paziti moramo, da ne ostanejo vmesne stene nezrigolane, dno jarkov naj bo nagnjeno na notranjo stran, da se prepreči morebitni piazovi. Rigolali bomo tako, da nam na zgornjem koncu ne bo manjkalo preveč zemlje, ko bo delo končano, ker je donajanje zelo drago delo.

Pri količenju s' zaznamujemo vrste tako, da bo pravilno in za obdelovanje bolj primerno. Razdalja med vrstami in trtami je lahko 1.10 m ali 1.20 m.

Jame ob času sajenja naj bodo primerne, dovolj velike, gnojili bomo z dobrim kompostom ali dobro preperelim hlevskim gnojem.

Cepljenke vzamemo vedno le najboljše izmed najboljših, dobro razvite, na primerni podlagi ter, kar se tiče sorte, rodovitnosti, odpornosti proti boleznim in gljivici, strogo selekcionirane. Pozneje nove nasade vestno oskrbujemo in uspeh nam bo zagotovljen.

GOSPODARSTVO

Rokodelski in industrijski obrati

Ako nekdo misli, da je vse eno, ako se neko podjetje naziva rokodelskim obratom ali pa »tovarna«, je v zmoti. Res je, da ima sedaj v vojnem času produkcija nekako prednost. Toda dejstvo, da imamo urad Reichsgruppe Handwerk in urad Reichsgruppe Industrie, nam dokazuje, da je nekaka meja med prvimi in drugimi. Iz tega je tudi razvidno, da ni možno po mili volji in želji označevati podjetja kot industrije oziroma kot rokodelske obrate. Razen oznake tovarne, ki ji v nemščini pravimo Fabrik, poznamo tudi izraz »Werk«. Tvrde, ki nosijo naziv Werk, so navadno večja podjetja, z velikimi strojnimi napravami, objekti in podobnimi ter morajo biti v svoji stroki do precejšnje meje vodilne.

Tudi oznaka »Tovarna« ali »Fabrik« ima določene meje. Mala podjetja in rokodelski obrati niso nikake tovarne. Tozadevno je vrhovno državno sodišče ugotovilo z razsodbo z dne 15. maja 1944-II 14/44 sledeče: »Podjetje, ki hoče v poslovnem življenju veljati in nastopati kot tovarna, mora izpolniti gotove pogoje. Predvsem mora obsegati produkcija meje rokodelskih delavnic v količini, delo se pa mora opravljati s strojnimi napravami. Razen tega morajo imeti vse pisarniške, tovarniške in socialne ureditve odgovarjajočo višino, izdelovanje blaga v serijah pa mora nadkrijevati izdelovanje posrednih predmetov.

Neovrgljivo je, da so te meje precej raztegljive in da odloča v glavnem celokupen vtis podjetja. Vojna je premaknila te mejnike, jih pomešala itd., tako, da so oblike podjetij danes v največji meri prav težko pregledne. Jasno pa je, da to razmerje ne sme in tudi ne more posegati v povojno normalizacijo gospodarstva.

Tehniškemu preobratu se ni mogla izogniti tudi naša rokodelska obrat. Moderniziralo in racionaliziralo se je skoraj vse delavnice. Ročna dela so zamenjali s strojnimi. Specializiranje, razdelitev dela, izdelovanje v serijah in množičnih izvršuje rokodelska obrat na posamezna naročila, medtem ko delajo to tovarne ali industrija za anonimna naročila. Akoravno delajo na primer v oblačilni industriji se danes po meri, kar se razlikuje od industrijskega načina izdelovanja oblačil, izdelujejo na primer klešče, vijake in še celo vrsto podobnih izdelkov tudi v rokodelski obrati po posebnih naročilih.

Zato je odvisno od volje in tradicijskih občutkov posameznih obratovodij, h kateremu poslovnemu področju se štejejo. Rokodelstvo se danes ne bori več na svojem izgubljenem položaju, novega duha je opažati povsod. S tem so se aprila do neke meje tudi vrata, siliti navzgor in postati iz obrtne delavnice industrijsko podjetje, akoravno bi bil lahko v svojih vrstah precej v ospredju. Danes si nista industrija in rokodelstvo nikaka nasprotnika več. Industrija se je namreč spomnila storitvenih rezerv rokodelstva ter ga je vpregla kot izdelovalca.

Arbeitsmann Kiebitz meint:

Wenn dir dein Leib- und Magenblatt mal etwas zu verwenden hat, was dir nicht ganz genehm ist, bleib Optimist, zieh kein Gesicht und tue freudig deine Pflicht, auch wenn sie unbequem ist.

Zeichnung Erik — Scherl-Bilderdienst-M.

MALE VESTI

* Služba Volkssturmu se opravlja tam, kjer stane Volkssturmmann. Na podlagi konkretnih primerov so objasnili, da so dolžni obvezniki Volkssturmu-a opravljati službo v tistem Volkssturmu-a, ki je pristojen za njihov kraj stanovanja.

* Pomen Z-Karte pri Volkssturmu. O pomenu Z-Karte pri Volkssturmu-a marsikje doslej niso bili na jasnem. Radi tega je izšla razlaga, ki govori o tem, da ne gre za takozvano Zurückstellungskarte. Zurückstellungskarte pri Volkssturmu-a sploh nimajo, ker organizacija Volkssturmu-a sploh ne pozna takozvanih Zurückstellung, kar bi se po naše reklo, začasno nesposobnih. Z-Karte je dokument, ki urejuje dodelitev obveznika v takozvani 1. ali 2. Aufgebot ali poziv. Z-Karte dobijo samo tisti možje, ki opravljajo vojno in življenjsko važne naloge.

* Zaključek učnega tečaja Volkssturmu-a Rann. V Rann-u je Volkssturmu na slavnosten način zaključil svoj tretji učni tečaj v rokovanju z orožjem. V okviru prireditve je Kreisführer Swoboda zaprisegel može ter izročil listino o sposobnosti Gruppen- in Zugführerjem.

* Slovo od junaško padlega Führerja Volkssturmu. V Friedau-u so se ob navzočnosti Kreisführerja Bauer-ja na slavnosten način poslovili od pokojnega Führerja Volkssturmu Murau, Hans-a Ludwig-a Prankh-a, ki je padel zadet od tolovajske krogle za Führerja in domovino.

* Junaška smrt najmlajšega nemškega generala. Na zapadni fronti je padel junaške smrti General Herald von Hirschfeld, ki je bil star komaj 32 let ter je veljal za najmlajšega generala in poveljnika divizije v nemški armadi. General von Hirschfeld se je rodil leta 1912 v Weimar-ju kot sin veletrgovca Dr. Günther von Hirschfeld-a. Imenovan rezervnim Leutnantom leta 1937 v nekem planinskem polku, je postal pozneje aktivni oficir ter bil premeščen v drugi regiment, kjer je kmalu nato postal Oberleutnant in Kompaniechef. Leta 1941 je dobil red Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes, ker je vdrl s svojo ojačeno kompagnijo kakih 18 km globoko v sovražno ozemlje, kjer je kljuboval 24 ur koncentričnemu napadu dveh boljševiskih bataljonov. Kot Hauptmann in poveljnik bataljona si je stekel zasluge v bojih za Harkov leta 1942. Nekaj mesecev pozneje se je odikoval z velikimi strategično važnimi junaškimi deli blizu Tuapse-a in še istega leta je dobil kot 164. vojak nemške oborožene sile odlikovanje Eichenlaub.

NEZAKONSKI OTROK

Spodnještajerska ljudska pravljica.

V času graščakov in tlačanov sta živela v okolici mesta Cilli zakonca z malo vnukinjo, ki je bila nezakonski otrok na porodu umrle edinke. Stari oče in stara mati sta hodila na tlako, delala od ranega jutra do pozne večera, medtem ko je bila vnukinja ves ta čas prepuščena sama sebi. Mala Mara se je igrala pozimi doma v revni hiški, v toplejšem letnem času pa okrog hiše in pri sosedih.

Kakor je bilo že od nekdaj pri osirotelih otrocih, tako je tudi Mari manjkala skrbna in lučbeča materina roka. Babica jo je sicer ljubila, ni ji pa mogla nadomestiti v celoti matere. Otroku, ki je posebno v letnem času zajemal na vasi in po cestah od drugih otrok in poldorasle mladine vase veliko več kvarnega kakor dobrega in lepega; babica v poznih večernih urah ni mogla izbiti vsega iz glava. Mara kot otrok neznanega očeta je bila že po naravi nagnjena bolj k slabemu kakor dobremu.

Iz nadarjenega in bistrega otroka se je razvila mala deklica in ljudje so pravili, da ne bo iz nje v življenju nič dobrega. To so sklepali iz njenega vedenja in značaja. In res je povzročila vnukinja dedku in babici skrbi in žalost; vse to pa je raslo vzporedno s njenim razvojem. Že kot štiriletna pastirica grajskih kokoši in svinj je imela v svoji drugače lepi glaviči več »muh« kakor kako desetletno zlobno dekle. V pogledu navihanosti je nadkrijevala najbolj svojeglava razmeroma starejša dekleta. Vaška in mestna okoliška mladina njenih in starejših letnikov je gledala v njej vzor razposajenosti, kar ji je seveda ugejalo ter jo utrjevalo v mnenju, da se mora v svoji nepridnosti celo izpopolniti.

Mara je štela deset let, ko se je začela izdatati

štirinajst in petnajstletnim fontom za štirinajstletno deklico. Dolgojezične babnice so majale z glavami ter pravile, da bo iz Mara nekoč »zdrav sadež«. Stari oče in stara mati sta jo po večerih, ko sta bila doma, poučevala in tepla, kar seveda ni zaleglo. Kakor se je Mara lepo razvijala telesno, tako je bilo vzporedno s tem tudi v njeni glavi vedno več napačnih misli.

Babica je umrla skoraj od žalosti, ko so poklicali njo in njenega moža pred grajske upravitelje v grad ter jima povedali, da se je trinajstletna Mara zapletla v prepovedano razmerje z mladim oženjenim grajskim lovčemo. Dedek je hotel takrat Maro pošteno natepsti ter jo še strožje držati, da bi se popravila. Predno je mogel izvršiti svoj sklep, mu je vnukinja pobeignila neznanokam.

Ko sta se stari oče in stara mati pomirila, sta žalovala ter na vse načine iskala izgubljeno Maro. V svoji dobroti in ljubezni sta ji odpustila vse ter si želela samo njenega povratka. Vse drugo bi bila spravila v pravi tok mirnim in lepim potom. Toda vse čakanje in upanje je bilo brezpredmetno. Minuli so tedni, meseci in leta, ne da bi se bilo kaj slišalo o Mari. Vsevedoč, nikdar mirujoči obrekovalni jeziki so pa po treh letih iztrbili vest da sta dedek in babica ubila svojo vnukinjo, nakar sta jo zavžila. Nekateri zlobni obrekovalci so trdili celo, da je nekdo v času, ko sta izvršila zločin, opazil v kuhinji lepe kose kuhane mesa, ki je bilo tako lepo, milado in belo, da je moralo biti dekliško.

Cim so te izmišljene govorice dosegle graščaka, so osumljenca zaprli v grajsko ječo ter uvedli preiskavo.

Kdo naj si predstavlja trpljenje nedolžnega priletnega zakonskega para, ki mu ni nikdo verjel zatrjevanja o nedolžnosti. V kolikor jima je graščak, v katerega rokah je bila takrat vsa so-

dna oblast, hotel verjeti, toliko upanja je bilo, da ne bo smrtne obsodbe. Grajski biriči so za vsa primera preiskali kočjo osumljencev, da bi našli morebiti kakšen dokaz o zločinu. Pri tem so po naključju našli staro zajčjo kost ter jo proglasili za dekliško in preostalo od umorjene in zavžite vnukinje. Bolj ko sta osumljenca zatrjevala, da gre za kost domačega zajca, tembolj so gledali grajski upravitelji v stari zajčji kosti dokaz za zločin. Pri preiskavi ni manjkalo takrat običajnega mučenja. Pritisk na obdolženca, da morata priznati zločin, je bil tako strašen, da je mož prigovarjal svoji ženi pred graščakom, da bi oba priznala, akoravno sta nedolžna. Sva vidiš, tako je dejal, da nama ne verjamejo, da sva jedla zajca in ne dekleta. S tem napraviva konec trpljenju in mogoče nama bo graščak smatral to lažno priznanje za olajšilno okolščino in ne bo smrtne obsodbe. Žena je vse to odklonila, ker je šla raje po nedolžnem v smrt, kakor da bi lagala. Graščak jima je po tej razsodbi določil še tri dni za premišljevanje. Ko sta tretji dan vsa strta in zrušena zopet zatrjevala svojo nedolžnost, je grajski upravitelj v graščakovem imenu izrekel smrtno obsodbo nad obema, ki so jo tako izvršili.

Pol leta po usmrtni dedeka in babice se je iznenada pojavila v domači vasi medtem že šestnajstletna izgubljena Mara, ki se je v tem času razvila v lepo doraslo deklico. Na vprašanje, kje in kako je živela, je mirno razlagala o svojem grešnem načinu preživelih treh let v družbi nje vrednih lahkomišljenih možkih, s katerimi se je klatila po svetu. Obžalovala je izgubo babice in dedeka ter dejala, da hoče tudi njen potepuški način življenja zaključiti ter slediti svoji materi, babici in dedeku, ki so morali vsi radi nje kot nestrečnega nezakonskega otroka v prerani grob.

Nekaj dni pozneje je grajski birič potegnil iz grajskega ribnika lepo mlado utopljenko. O,

* **Nov Kreisführer Kreis-a Cilli.** Gauleiter in Reichsstatthalter Dr. Sigfried Überreither je imenovan na predlog Bundesführer-ja Steindl-a naslednikom padlega Kreisführer-ja Dorfmeister-ja SA-Oberführer-ja Heinz Mayerhöfer-ja Kreisführer-jevom Kreis-a Cilli. Razen tega je Gauleiter v svojstvu šefa civilne uprave na Spodnjem Stajerskem poveril Kreisführer-ja Mayerhöfer-ja z vodstvom poslov Landrat-a v Kreis-u Cilli. Gauleiter je dne 5. februarja ob navzočnosti posade urada Landrat-a osebno uvedel novega Landrat-a v njegovo službo.

* **Velik uspeh zbirke »Ljudska žrtev«.** Pri pokušnem štetju, ki so ga napravili na področju zbranih tekstilij, so ugotovili, da so širom Reich-a nabrali v zbirko »Ljudska žrtev« tri do štirikrat več oblačil in tekstilij vseh vrst, kakor pri prejšnjih zbirkah.

* **Apel v Sachsenfeld-u.** Pied kratkim so priredili v Sachsenfeld-u sestanek vodstva tamkajšnje Ortsgruppe. Ortsgruppenführer Pjg Steinböck se je zahvalil navzočim za doseganje delo ter jih pozval, da izpolnjujejo tudi v letu 1945. svoje dolžnosti, kakor doslej, vestno in zanesljivo. Zahvalil se je prebivalcem Ortsgruppe za darežljivost pri zbiranju za zbirko »Ljudska žrtev«. Po poročilu Pjg. Straffer-ja o izgraditvi letalske zaščite, je Ortsgruppenführer zaključil apel. Nato je sledila proslava obletnice prevzema oblasti.

* **Smučarske tekme odredov Deutsche Jugend v Cilli-ju.** Dne 4. in 5. februarja je mladina organizacije Deutsche Jugend priredila v Cilli-ju smučarske tekme, ki so lepo uspeli. Prireditev je vodil Bannführer Adolf, ki je spregovoril ob otvoritvi in zaključku tekem. Zmagovalce so nagradili. Tekma je pokazala, da ima mesto Cilli smučarski naraščaj dobrega sportnega duha in smučarsko tehniškega znanja.

* **Lichtenegg in der Kollos.** V Rodinsberg-u je umrla naša naročnica, gospa Elisabeth Junger, stara komaj 50 let. Pokojnico so spremljali na njeni zadnji poti sorodniki, znanci in prijatelji ter ji kot priljubljeni in blagi ženi izkazali zadnjo čast. Junger-jeva je bila mati šestih otrok, od katerih stojita dva kot vojaka na frontah v obrambi domovine.

* **Se vedno se lahko oddajo stvari za zbirko »Ljudska žrtev«.** Ljudje, ki so se obrnili pisмено na frontah se nahajajočim svojcem z vprašanji, ako lahko darujejo njihove doma shranjene uniforme, niso dobili tozadevnih odgovorov pravočasno. Da se omogoči oddaja tudi v takih primerih, sprejemajo pri Ortsgrupah vse do kraja meseca februarja dvakrat na teden uniforme in v poštev prihajajoče odremne predmete. To priložnost lahko izkoristijo tudi tisti, ki imajo svoja oblačila in stvari shranjene v krajih, kjer ni nevarnosti pred letalskimi bombami ter oddajo svoj prispevek. Čas in kraj sprejemanja teh daril se bo objavilo.

* **Zenska pomožna služba za Volkssturm.** Glasom odloka voditelja strankine pisarne, je pozivati žene in dekleta za pomožno službo pri Volkssturm-u. Njihova vpostava v Ortsgrupah bo pospešila opremljenje in uniformiranje pristavev Volkssturm-a. Vpostava za pripravljane opremljenih predmetov je že odrejena. Prevzem nadaljnjih pomožnih služb lahko odredi Gauleiter-ji.

* **Preselil se je tja, kjer ni več veselja in ne žalosti.** V cvetu svoje mladosti je zatisnil svoje dobre oči za vedno naš rojak in preseljenec iz Arch-a (Kreis Rann), gospod Josef Klement-schitsch, živeč v preseljeniškem taborišču Pigransheim. Zapustil je žalujočega očeta, brate, sestre, sorodnike ter prijatelje in znance.

* **Se en hraber Spodnještajerc.** Naš naročnik gospod Martin Kepa iz Ortsgruppe Edlingen, Kreis Trifail, nam sporoča, da je dobil njegov sin, Gefreiter Martin Kepa, za hrabro zadržanje pred sovražnikom na fronti odlikovanje Eisernes Kreuz I. in Eisernes Kreuz II. Klasse.

* **Nemčija je bila edini izdelovalec pergamenta.** Kakor znano, so pisali pred izumom današnjega papirja na takozvani pergament. Ime pergament izvira od mesta Pergamon v Mali Aziji, kjer so v starem veku najprej izdelovali pergament, akoravno so ponekod važne listine še pred nekoliko desetletji prav radi pisali na pergament. Danes najdemo dokumente, pisane na pergament, samo še po muzejih. Pri tem bo pa zanimalo, da je bila Nemčija edina dežela na svetu, ki je v moderni dobi izdelovala pergament, v kolikor ga je svet še potreboval. Izdelovali so ga v mestu Altenburg v Thüringen-u.

HRABRI SPODNJEŠTAJERC

Za hrabro vedenje pred sovražnikom na frontah so prejeli **Eisernes Kreuz II. Klasse** Soldat Johann Haitnik, Ortsgruppe Windischgraz, Kreis Marburg-Land; Gefreiter Josef Besiak, Ortsgruppe Mörtendorf, Kreis Pettau; Obergefreiter Josef Woch, Ortsgruppe Saldenhofen, Kreis Marburg-Land; Gefreiter Jakob Waupotsch, Ortsgruppe Friedau, Kreis Pettau; Gefreiter Otto Höbling, Ortsgruppe Mahrenberg, Kreis Marburg-Land; Grenadier Josef Jauschowitz, Ortsgruppe Friedau, Kreis Pettau; Obergefreiter Josef Ribsel, Ortsgruppe Trifail-Süd, Kreis Trifail; Soldat Franz Kuster, Kulmburg, Ortsgruppe Friedau, Kreis Pettau; Obergefreiter Friedrich Johann v. a. Safern, Thomasberg, Kreis Pettau; Gefreiter Stanislaus Sdolschek, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Gefreiter Anton Jawornik, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Gefreiter Karl Andrenschek, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Gefreiter Johann Schogan, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Gefreiter Otto Sivernich, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Gefreiter Franz Swetschek, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Gefreiter Johann Petzko, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Gefreiter Josef Skale, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Soldat Josef Kolar, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Soldat Alois Lupsche, Ortsgruppe Erlachstein, Kreis Cilli; Maschinen-Maaf Franz Koss, Ortsgruppe Jakobstal, Kreis Marburg-Land.

* **Kaznovani neznačajneži.** Reichsführer-44 Himmler je nekaj uradnikov, ki niso poznali svojih dolžnosti in svoje časti, stavil pred hitro sodišče v svrhu obsodbe. Sodišče je nato bivšega 44-Statartenführer-ja, Polizeipräsident-a mesta Bromberg von Salisch-a radi boječnosti in nepoznavanja svojih dolžnosti degradiral in obsodilo na smrt. Sodbo so izvršili z ustrelitvijo. Bivši Regierungspräsident Kühn v Bromberg-u ter bivši Bürgermeister Ernst v Bromberg-u sta bila iz istih razlogov degradirana in odpuščena iz svojih uradov ter uvrščena v bataljon, kjer bosta imela priložnost za uveljavljenje. Od strani voditelja pisarne NSDAP izključen in degradiran Kreisleiter v Bromberg-u, Rampf, je bil istotako uvrščen v bataljon za uveljavljenje.

* **Milo in pralna sredstva v 72. in 73. perijodi.** Veljavnost odrezkov na Grundkartah 70. dodelilne perijode za vse potrošnike glaseče na normalni paket pralnega praška in normalni paket dodatnega pralnega sredstva (pralno pomožno sredstvo) z natisom: Januar 1945, je določena glasom razkasa urada Reichsstelle industrielle Fette u. Waschmittel za čas od 5. februarja do 1. aprila 1945. Na Grundkartah 72. perijode za potrošnike nad tri leta določen odrezek, glaseč na 1 komad Einheitsfeinseife velja za čas trajanja 72. dodelilne perijode, to je od 5. januarja do 4. marca 1945. Začetek veljavnosti na Grundkartah 72. perijode za otroke izpod treh let se nahajajočih odrezkov, glasečih se na 1 komad Feinseife, je določen na 5. februar in se konča dne 1. avgusta 1945. tako, da velja nakup tega komada finega mila kot prednakup za 73. perijodo. Otroci do dovršenega tretjega leta so namreč že dobili za čas trajanja 72. perijode 1 komad finega mila na podlagi odrezka na Grundkartah 71. perijode. Na Grundkartah 73. perijode za vse potrošnike nad tri leta se nahajajoč odrezek z natisom enega komada finega mila, opravičuje do nakupa v času od 5. marca do 1. aprila 1945.

* **Znižanje obroka premoga.** Vojni položaj zahteva znižanje potrošnje premoga v prid vojno važnih potreb. Radi tega so morali ravnokar razveljaviti za leto 1944-45. predvidene količine premoga. Domačinstva smejo računati samo še na dodelitev premoga za kuho. Pa tudi gostilniškim in hotelskim obratom bo na razpolago samo premog za kuho. Industrija, trgovina in obrt dobijo kurivo le tedaj, če delajo neposredno za vojno produkcijo, prehranjevalno gospodarstvo, ali pa če opravljajo popravila oblačil za prometno obrt. Običajni ukrepi glede štednje s kurivom pri uradih in stranki so že izdani.

* **Predpisi za železniška potovanja.** Položaj glede oskrbovanja premoga je znan vsem in ni potrebno o tem veliko razlagati. Tudi železnice so odvisne od premoga ter prisiljene, ravnati se po razpoložljivih količinah. Vsi vemo, da železnice danes ne prevažajo več letoviščarjev in zimskih sportnikov, temveč vojno važno blago ter osebe, ki potujejo v vojno v važnih zadevah. Da bi se zadovoljilo vsem tem zahtevam, smo imeli nedavno razglas o omejitvah železniskega prometa. Možne so torej sedaj samo vožnje, ki so v interesu Reich-a vojno važne. Interesi posameznikov, tudi če gre za življenje, pridejo pri tem v ozadje. Znan kirurg ne more danes več z vlakom k pacientu na operacijo, sin ne more več na mrtvaško postelj svoje matere. Službena potovanja dovoljujejo oblasti države počeni pri Landrat-u in uradi stranke počeni pri Kreisleiter-ju, nadalje uradi Rüstungsinspektion, Gauwirtschaftskammer in železniske oblasti same. Prošnje pri policiji, Ortsgrupah, županih itd., so brezpredmetne. To velja za vsa potovanja nad 75 km od stanovanja potujočega. Daljša potovanja v etapah od kakih 75 km, preprečujejo železnice s protiukrepi. Ker se pa najde še vedno dosti ljudi, ki potujejo v mejah 75 km v lastnih in ne v vojno važnih interesih, si prizadevajo organi železniske policije po kolodvorih in vlakih izključiti od vožnje vse tiste, ki potujejo samo radi zabave ali pa k sorodnikom na obiske. Vse to je nujno potrebno, če se hoče vzdrževati potreben železniški promet.

* **Sprememba v oddajanju jajc.** Odslej se bo zahtevalo od kokoši večjo oddajo jajc. V že tekočem oddajnem letu ki teče od 1. oktobra 1944, se ne bo oddajalo več po 60, temveč po 70 jajc od vsake kokoši. Ta predpis zasleduje dva cilja: 1. Dvigniti mora storitve kokoši. 2. Krmila, ki jih uporabimo za kokoši, morajo biti bolj naoljena. Odredba stoji na stališču, da kokoši, ki niso v stanju oddati letno 70 jajc, niso vredne svoje krme. To bo dalo povod za iztrebljenje vseh tistih kokoši, ki si ne zaslužijo svoje krme, hkrati bo pa omogočilo lažje krmljenje dozirih jajčaric, ali bo pa prištedena krma. Nagrade za dobro oddajo jajc, ki osanejo, bodo tudi vzpodbujale k redni oddaji. Najnižje število jajc, ki opravičujejo do nagrade, ostane kakor doslej 60. Vsaka kmetinja, ki odda na kokoš najmanj 70 jajc, dobi torej že za 10 jajc na kokoš nagrado. V tem gospodarskem letu so podvržena oddaji tudi jajca malih kokoši. Pri predpisovanju se pusti vsakemu rejcu malih kokoši dve jajčarici, katerih jajca niso podvržena oddaji. Ker rešiti malo in navadne kokoši skupaj, je dolžnost oddajati jajca normalnih kokoši, medtem ko lahko krileto jajca malih kokoši domače potrebe.

* **Poenostavitev izkazn. c.** Vsled štednje surovin so oblasti poenostavile predpise o slikah za izkaznice. Predpis točno govori o velikosti in poziciji posnetka, ki mora obsegati 37x52 mm.

* **Sprememba v vojno poštnem prometu.** V poštnem prometu iz domovine na fronto se bo sprejemalo odslej privatne vojnopoštne pošiljke vključno časopisnih samo v težini do 20 g. Promet iz fronte v domovino ostane glede teže nespremenjen. V ostalem privatnem vojno poštnem prometu, torej pri pošilkah vojakom ter njim enakim osebam z odprtim naslovom, to se hravi pri pošilkah brez številke vojne pošte (Feldpostnummer) ter pri pošilkah od vojakov brez vojno poštno številke, veljajo iste omejitve poštnega prometa kakor za civilni poštni promet. Pošiljke, ki niso dovoljene v okviru tega predpisa, se vrnejo pošiljateljcem. Morebiti uporabljene znamenke se ne vrnejo.

* **Izplačevanje neizkoriščenega dopusta.** Ker je zapora dopustov koncem avgusta lanskega leta marsikateremu članu delovnih posad onemogočila izkoristiti pripadajoči mu počitniški dopust, je izdal generalni pooblaščenec za delovno vpostavo dne 26. januarja 1945 odlok, da se tekom treh mesecev bo poteku dopustnega leta izplača takim članom v svrhu izravnave denar za nedoblene dopuste. Pri tem se je ravnati po predpisih, ki so veljali v prejšnjih omejitvah glede dopustov, ako ne bi bilo prišlo do popolne zapore. Tam, kjer presega letni dopust 18 delovnih dni — izjema velja za dodatni dopust za težko poškodovane in imejteljice materinskih častnih križcev — ni plačati več kakor za 18 dni.

* **Junaška smrt predsednika ljudskega sodišča.** V Berlinu je padel junške smrti pri nekem terorernem napadu predsednik ljudskega sodišča Dr. Jur. Roland Freisler.

* **Bajne vsote dolarjev za vojskovanje.** Ameriški finančni minister Morgenthau je objavil vest, da je plačal narod Zedinjenih držav dostaj že 238 milijard dolarjev za vojskovanje. Ta vsota je sedemkrat tako velika, kakor so znašali celotni izdatki prve svetovne vojne.

Ogledalo Sovjetske Unije

Nemški publicist dr. Otto Hauer je nedavno obojeval v dnevniku »Völkischer Beobachter« zanimiv razgovor z ruskim generalom Šlenkovim, sodružnikom znanega ruskega generala Vlasova. Ker bo objektivni sestavek brez dvoma zanimal tudi naše čitatelje, ga prišamo v celoti:

Ruski štabni častnik, vojaško-strumne postave in svežih potez pod že nekoliko osivelemi lasmi, ima za seboj tako naglo razvojno pot, ki je celo za rdečo armado nenavadna: Jurij Nikolajevič je komaj nekaj čez trideset let star, pa je že generalni major, a v štabu generala Vlasova zavzema mesto propagandnega vodje. Odično nam daje pojasniti, ki smo ga prosili za to, rekoč: »Seveda vam ne morem razodeti, s kakšnimi sredstvi hoče naš osvobodilni odbor oprostiti zaslužnjene narode v naši nesrečni domovini, in kako meni to izvesti. Le to vam povem, da se naša stvar razvija in da naše ljudstvo pozna našo težavo. Če bi ne bili do dna duše prepričani, da bo Nemčija zmagala, tedaj se te zadeve sploh ne bi bili lotili. Saj, se je nasmešnil general, »si prav lahko predstavljamo, kaj bi Kremelj z nami storil, če bi bila nemška armada poražena.«

»Vprašala me, kako da more današnji sovjetski sistem vabilno vplivati na komunistične voditelje in množice v Italiji, Franciji, Belgiji itd. Prav lahko, saj videvajo vsi ti komunistični vodje, kot so Ercoli, Fogliatti, Thorez, ki so se reuno izsojali v Sovjetiji, v duhu vse iste možnosti nezanejene oblasti, ki so njen vzorec videli v Sovjetiji. Da bi bili ti ljudje kaj idealni, sploh ni da bi govorili. Izključeno je, da bi ti zapeljivci pričakovali od Sovjetije kake pomoči ali dobrote za svoje narode, saj so se v Moskvi utegnili do dna prepričati, kaj sovjetski sistem v resnici predstavlja. Vse delovanje komunističnih voditeljev iz inozemstva ni nič drugega kot »holštaplerstvo« v najslabšem pomenu besede; ti ljudje le goljufajo le ljudstva svojih dežel, marveč varajo tudi svoje lastne prišaste, ko jim nalašč pripovedujejo lažne podatke o bistvu sovjetskega sistema in o posledicah 25letnega delovanja tega sistema v Rusiji.«

Najnižji življenjski standart

»Na kakšni ravni pogojev za življenje živi ljudstvo Sovjetije, vam bom točno in jasno povedal. Rusi, Ukrajinci, vsi ti narodi na ozemlju današnje Sovjetske Rusije so gospodarsko, socialno in zdravstveno na najnižji stopnji. In če bi bilo ostalo človeštvo prisiljeno, da bi moralo živeti tako, bi se ljudje začeli upirati, bi našli in ropali. Moji sorojaki imajo navadno le capo na sebi — in so jih imeli že dolgo pred to vojno. Robotati morajo do izčrpanosti in to ob takšni prehrani, ki bi je še živina ne marala. Resnično, moji Rusi živijo še mnogo slabše kot Indijci, kjer jih toliko pomirje od lakote. Tudi pod carji je bilo mnogo bede, vendar pravijo, da je bilo takrat v Rusiji blagostanje v primeri z današnjimi razmerami. Moji rojaki prenašajo to pasje življenje, ker morajo in ker znajo trpeti. Njih nasilni gospodarji jim dopovedujejo, da živijo mnogo bolje kot v drugih državah — in siromaki to tudi verjamejo. Toda — mi jim bomo že prižgali luči!«

General Šlenkov nadaljuje z bridkim sarkazmom: »Povem vam tudi, da v Sovjetski Rusiji najboljše živijo — Judje. Odlična vloga, ki jo imajo Judje v Sovjetiji, je sploh znana, vendar

si tega ne more vsakdo pravilno predstavljati. Zdej so Judje na vodilnih mestih v Rusiji, torej v svetu ljudskih komisarijev, v politbiuroju centralnega odbora komunistične stranke, v predsedstvu najvišjega sveta in v vodstvu uradništva. Isto moremo reči o vseh ljudskih komisarijatih, o centralnih uradih in vladnih mestih zveznih republik, o trustih in velikih podjetjih, znanstvenih zavodih, o časopisih, gledališčih, finančnih podjetjih itd. — povsod so na vodilnih mestih zgoji Judje. Če niso na vodilnih mestih, pa so namestniki načelnikov, oddelni predstojniki, to se pravi, da so Judje povsod tisti ljudje, ki imajo le po zunanje, ampak dejansko vso moč in oblast v svojih rokah. Prav zato vplivajo na notranjo in zunanjo politiko, pri čemer lahko ostajajo v ozadju, kar je zanje iz več vzrokov še bolje.

Ti Judje niso nikdar pripadali k družini ruskih narodov. Ta ljudstva so se pred revolucijo dovolj jasno izrazila, da ne marajo Judov. A boljševiki so dali Judje v posebno varstvo zakona. Vsakršen protijudovski nastop se smatra kot protirevolucionaren in protisovjetski in ga kruto kaznujejo. Od tedaj je tudi razumeti, da se v poslednjih predvojnih letih in v Rusiji skoraj nikjer pokazala kaka sovražnost napram Judom. Navzlic temu pa mora človek povsod, posebno pa v velikih mestih, ki so jih Hebrejci v poslednjih 25 letih kar prepjavili, očitno videti, kako vsi sovražijo Judje. Po poslednjih vesleh je znano, da so se pojavile protikomunistične sovražnosti. Celotno Sibirijo so zdaj Judje, ki jih omči prej nikdar ni bilo — a so se v letih 1941 in 1942 jako pomnožili.«

»V naglici pogledano, se dozdeva človeku jako zagonevno, kako da se morejo drug z drugim strinjati komunistični in sovjetski Judje pa njih plutokratski šoplemenjaki iz zahodnih demokracij. Toda ta uganka se brž pojasni, če zvemo, da je med judovstvom od tod in od onstran tesna povezanost in da je bistvo vse zveze le vprašanje oblasti judovstva in njih nadoblasti na vsem svetu. Mimo tega so bili sovjetski Judje glede na dopisovanje in občevanje s svojimi soplemenjaki v Ameriki, Franciji, Angliji in pred letom 1933 tudi v Nemčiji — popolnoma svobodni, medtem ko si navaden sovjetski državljani ni smel privoščiti pisma iz inozemstva, saj je bil koj osumljen in ga je klical NKVD (Narodni komisariat vnutranjih del) ali je bil celo zaprt. Judje pa so si nemoteno dopisovali iz države v državo, sklepali velepotegne trgovske kupčije, pri katerih je bil večkrat udeležen tudi kak njih »stric« iz vodilnih sovjetskih krogov s svojo ali za svojo dekarnico — kar se še zmeraj dogaja. Zaradi takšnih obsežnih in trajnih zvez je moglo mednarodno ljudstvo prav lahko zasledovati trdne, skupne smotre.«

Povsod NKVD

»Radi bi vedeli, kako so mogli boljševiki svojo neizmerno oblast tako utrditi in zasedrati. Najvažnejši činitelj pri tem je neznanski vohunski in nasilni aparat. To je NKVD ki je posebejljena državna moč v deželi. Člani NKVD so po vseh uradih in delavnicah, so po vaseh in pri vojaštvu, v vseh panogah gospodarstva, kulture itd. NKVD ni državna varnostna služba v tem smislu, kot je v drugih državah, ampak je prektensko razpredena vohunska mreža, ki v njej brez moči

visi 160 milijonov ljudi, je ena najbolj amoralnih organizacij, ki so si jo mogli izmisliti je judovski možgani. Javne NKVD postojanke so tako zvani strokovni oddelki v slehernem uradu in so odgovorni le NKVD, so torej nedotakljivi. Isto je s posebnimi oddelki v armadi, dalje zavod tako zvanih odborov strankine kontrole, dalje odbori sovjetske kontrole, »lahka konjica« itd. Vsi ti organi imajo nalogo, da opazujejo javne in zasebne pojave, da jih nadzirajo in o vsem takoj natančno poročajo nadrejenim postojankam NKVD. Pri tem je govor le o javnih organih. Mimo teh pa razpolaga NKVD še z jako razpredeno mrežo tajnih agentov, ki delujejo vsepovsod — celo v zasebnih hišah.

Tako je vse življenje v državi in njenih državljanih — od gospodinje v kuhinji pa do delovanja kakega ljudskega komisarija neprestano pod nadzorstvom NKVD. In tako je jasno, da je že v kraljici zatrti sleherna opozicija proti Stalinu in da je naznanjena NKVD tudi vsaka najmanjša opazka in kritika o Stalinovem režimu in je kruto zatrti. Zatorej ne vsebuje razglas odbora za osvoboditev ruskih narodov ničesar drugega kot grozotno resnico, ko pravi, da je bilo do izbruha te vojne 30 milijonov človeških žrtev samo zaradi borbe proti oblasti, ki je ljudstvu tuja. To je krvav obračun boljševiškega vladanja. V vseh svojih zgodovinskih in v nobeni vojni z znanimi sovražniki ni imela naša domovina toliko žrtev.

Kremelj in njegovi zavezniki

»Kako je to, gospod general, da ima Kremelj zmeraj večji vpliv na zvezni vladi v Washingtonu in Londonu?«

General Šlenkov se nasmeje, rekoč: »Na kratko povedano, je mednarodna taktika sovjetskih mogočnikov ta, da prekrivajo svoje lastne cilje in nasprotniku izpulijo iz rok njegove politične uspehe. Med vojno je Kremelj vpliv neizmerno narasel na časopisje in radio in na druge propagandne postojanke v Angliji in v Združenih ameriških državah. Lahko trdimo, da so uporabljene velikanske vsote denarja, ki so jih prej boljševiki izdajali za podporo inozemskih tajnih in dovoljenih komunističnih strank, danes predvsem za obdelovanje javnega mnenja po propagandnih organih zahodnih zaveznikov.«

Drugo sredstvo za vplivanje je nova taktika komunističnih strank v Angliji in Ameriki in v vseh zasedenih državah. Ta nova taktika ima nalogo, da prouca v vse merodajne postojanke svoje lastne težaje — če je treba — seveda z dolarji. Pri tem prekrivajo boljševiki svoje ukrepe in smotre, ki so naperjeni zoper sedaj obstoječe vlade, in sicer tako, da nekaj časa te vlade podpirajo in jih celo uporabljajo kot pomagace. Tretja taktika pa je tako zvana politika dovršenih dejstev. Najbolj otipljivi in jasni zgledi take kremeljske politike so načini, ki jih zasieduje Moskva v času poljskega vprašanja v Bolgariji, Srbiji in Grčiji.«

»Ali je današnja sovjetska oblast še zmožna odločilnih ukrepov?«

Ze v prvih tednih vojne je kazalo, da Sovjetska Rusija ni imela dovolj moči na razpolago, da bi bila mogla vojaško samostojno doseči važne uspehe. Prisiljena je bila, da si je pridobila pomoč Amerike in Anglije. Brez pomoči teh dveh držav bi se bila Sovjetska Rusija že zdavnaj zrušila. Seveda pa je Sovjetija v teh dneh še toliko manj zmožna, da bi sama po sebi mogla kaj odločilnega doseči na vojaškem področju. Človeške rezerve so do skrajnosti izčrpane. Trenutno je sovjetski režim do skrajnosti napel vse sile in se le tako še vzdržuje — dokler se prenapeti lok ne bo razpočil pod močnimi udarci.«

»Kako se more izvesti osvobodjenje ruskih narodov?«

»Na ta način gotovo ne, da bi se le telesno odstranili moskovski vladni mogotci. Osvobodjenja narodov izpod moskovske tiranije ne bo mogoče doseči s fizično odstranitvijo neklih oseb, marveč le s tem, da bo boljševizem kot tak odstranjen, to se pravi, da bo vržen s prestola režim boljševikov z voditelji vred. Saj to krvavo nastilje ni osebnostna lastnost Stalinova. Tu je poglavitna učinkovitost boljševizma, kar se pravi, če bi padel Stalin in bi zavladal Zdanov ali kdorkoli, bi bil vsakdo do pičice tak rabelj narodov, kot je Stalin zdaj in kakršen je bil Lenin prej. Teror je edino sredstvo, ki boljševizmu kot ideologiji, kot sistemu omogoča, da izvaja oblast. Zatorej mora biti uničen ves sistem in ne njegovi zastopniki v Kremlju.«

* Amerikanci trgujejo vedno in povsod. Gaullistične oblasti v Alžiru so podvezle akcije proti vedno bolj naraščajočemu tihotapstvu z opornimi strupi. V neki vlogi na anglo-ameriške zasedbene oblasti označujejo predvsem ameriške sanitetne vojnake kot glavne tihotapce opančnih strupov.

* Revščina in beda v Franciji. List »Manchester Guardian« je zapisal v nekem svojem uvodniku med drugim sledeče: »Pomoč Franciji je tako nujna, hvaličevanje iste pa tako nevarno, da jo je smatrati za sestavni del vojnega vodstva.«

* Planinsko kočjo so bombardirali. V visokih hribih Gau-a Salzburga so anglo-ameriški bombniki v nizkih poletih bombardirali neko planinsko kočjo ter jo poškodovali.

* Apel mladine v Ratschach-u. Nedavno so imeli v Ratschach-u sestanek mladine, ki so se

ga udeležili funkcijonarji organizacije Steirischer Heimatsbund in tudi roditelji mladine. Govoril je Bannführer o minulemu letu, o namenih naših zunanjih sovražnikov itd., nakar je izdal gesta za delovanje mladine v tekočem letu. Sestanek so zaključili s počastitvijo Führer-ja.

* Racioniranje igel za šivalne stroje. S 1. februarjem je nakup igel za šivalne stroje podvržen markam.

* Nepismenost v Ameriki. »News Chronicle« objavlja poročilo komisije vzgojnega odbora senata Zedinjenih držav Severne Amerike. To poročilo pravi, da imajo v Zedinjenih državah tri milijone državljanov, ki niso nikdar obiskovali kakšne šole. Trenutno imajo dva milijona otrok v starosti od 6 do 15 let, ki ne uživajo nikakšnega šolskega pouka, število za vojaško službo r. di nepismenosti odklonjenih mož pa znaša tudi dva milijona

Frostbeschwerden

Kälte und Nässe verursachen häufig Frostbeulen und andere Erfrierungserscheinungen. Hier von werden am meisten Hände und Füße, Nase und Ohren betroffen. Hier empfiehlt sich der Gebrauch der seit Jahren bekannten Thiosept-Emulsion. Dieses bewährte Hausmittel ist in allen Apotheken zu niedrigen Preisen erhältlich. Man nimmt 1 bis 2 Eßlöffel auf 1 Liter heißen Wassers für Wäber und Umschläge. Thiosept-Emulsion steigert die Durchblutung des vom Frost geschädigten Hautgewebes und beseitigt hierdurch Erfrierungen und die mit ihnen verbundenen Begleiterscheinungen.

Brandwunden

richtig behandelt! Nicht verkleinern! Reliquie der Wunde und ihre Versorgung mit Tannin-Präparaten wird sonst erschwert. Wer TEBEGE, das neuartige Tannin-Brand-Gelée bereithält, leistet einen Beitrag zum Luftschutz, der sehr wichtig sein kann!

TEBEGE AUS DER APOTHEKE

OSRAM

*macht vieles leichter:
— auch das Sehen
bei Nacht*

Selbst das kriegsgedämpfte Licht der OSRAM-Taschenlampe führt sicher durch dräuende Finsternis—so wie Helle im Herzen auch dunkle Lebensstunden meistert.

OSRAM.

*viel Licht für
wenig Strom!*

Fenster und Türen abdichten

gegen Kälte, Zugluft u. Staub m. „Hermetik“-Gummischlauchdichtung. Patent Anton STAHL — WIEN 9. Währingerstraße 75. R 51990

NEUES Mittel für Wuchs und Mästung der Schweine

REDIN

mit garantiertem Erfolg

zentraldrogerie Emil Thor
Marburg (Drau). Herreng. 33

Durch einen feigen Banditenüberfall verlor ich am 3. Februar 1945 meinen innigstgeliebten Mann, unseren guten Vater

Bereichsleiter

TONI DORFMEISTER

Kreisführer und Landrat in Cilli

Wir wollen seiner stets würdig sein.

EVA DORFMEISTER, im Namen aller Hinterbliebenen.

Die Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei und meine Behörde verlieren in Bereichsleiter Dorfmeister einen glühenden Nationalsozialisten von besonderer Begabung, der mit nie versagendem Optimismus und seltener Hingabe jede ihm gestellte Aufgabe erfolgreich löste. Von Kindheit an dem Werk des Führers verschworen, hat dieser sonnige Mensch sein junges Leben mit seinem Opfertod vollendet. Was er schuf, zu erhalten, die Reihen zu schließen und weiterzufechten, ist die uns aufgebene Pflicht. Vergessen aber werden wir ihn nie.

Gauleiter und Reichsstatthalter

Dr. Sigfried Uiberreither

Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark.

Erfolgreiche
Russen- und
Schwabenbekämpfung
übernimmt
Schädlingsbekämpfungsanstalt A. STREIT
Wien II., Tordelmarktstraße 2
Tel. A 47 0-86 860

Schwer traf uns die traurige Nachricht, daß unser geliebter Sohn und Bruder
Rudolf Sidaritsch
Pionier

im Alter von 25 Jahren, nach schwerer Verwundung für die geliebte Heimat den Heldentod gefunden hat. 49
Eulenberg bei Stainzthal, im Februar 1945.

In tiefer Trauer:
Johanna Kump, Mutter; Maria u. Johanna, Schwestern; Josef, Franziska und Agnes, Stiefgeschwister; Familie Holnik und alle übrigen Verwandten.

Unser liebe Sohn, herzenguter Bruder, Schwager und Onkel
Ernst Flucher
Obergefreiter

hat uns im Alter von 23 Jahren, am 8. Februar 1945, in einem Heimallazarett für immer verlassen. Die Beerdigung fand Sonntag, den 11. Februar, um 16.30 Uhr, am Friedhof in Brunnndorf statt. 890

Marburg-Dr. Brunnndorf, am 8. Februar 1945.
In tiefer Trauer: August u. Maria Flucher, Eltern; Angela, Augustine Fifer, Christine Koschar, Adolf, Geschwister, u. alle übrigen Verwandten.

In tiefstem Schmerz geben wir die traurige Nachricht, daß unser über alles geliebter Gatte, Vater, Sohn und Bruder
Vinzenz Duch
Krankenträger

am 30. Dezember 1944, an der Ostfront gefallen ist.
Wachsenberg, am 8. 2. 1945.
In tiefer Trauer: Elisabeth Duch, Gattin; Elisabeth, Töchterchen; Johann u. Aloisia Duch, Eltern; Josef, Maria, Aloisia, Johann, Anton, Veronika u. Theresia, Geschwister und alle übrigen Verwandten. 887

Tiefgebeugt geben wir Nachricht, daß unser einziger Sohn und Bruder
Erich Papst
Jäger in einem Geb.-Reg.
am 18. 12. 1944 im Südtell der Ostfront den Heldentod fand.
Pettau Voitsberg Graz, Marburg-Dr. den 8. II 1945 47
Um sein junges Leben trauern: Alois u. Margarethe Machoritsch, Eltern; Anna u. Vera, Schwestern; Felix u. August, Onkeln; Anna u. Maria, Tanten, Großeltern, u. alle übrigen Verwandten.

Vom tiefen Schmerze gebeugt, geben wir allen Verwandten Freunden und Bekannten die traurige Nachricht, daß unser innigstgeliebter braver Sohn und Bruder
Franz Habianitsch
Grenadier
im Alter von 22 Jahren am 13. Oktober 1944 an der Ostfront gefallen ist.
Wer unseren braven Franz gekannt hat, weiß was wir mit ihm verloren haben und wird unseren Schmerz verstehen!
Klobza, Windischfeistritz, den 24. November 1944.
In tiefer unermeßlicher Trauer: Aloisia Habianitsch, Mutter; Marie, Aloisia, Theresia, Schwestern, sowie alle übrigen Verwandten. 2160

Leidvoll gebe ich die traurige Nachricht, daß mich mein herzenguter Mann unser Vater u. Großvater, Herr
Karl Soretz
Oberlehrer
am 2. II. 1945 für immer verließ. Ein edles Herz hat aufgehört zu schlagen.
Zell b. Pottau, den 6. II. 1945.
In tiefer Trauer:
EMILIE SORETZ und Kinder.

Danksagung.
Für die herzliche Anteilnahme am schweren Verluste unseres teuren Gatten, Vaters u. Großvaters, Herrn Karl Soretz, Oberlehrers, sagen wir allen innigsten Dank. Auch danken wir für alle Kranzspenden und das letzte Geleit.
48 Familie SORETZ.

* Finska pred političnimi procesi. Finska radiopostaja, ki je pod sovjetsko kontrolo, je povodom sofijskega procesa zahtevala isto usodo za nekdanjo vladno in vodilno krogo Finske. Pri tem so napravili primerjavo bivšega bolgarskega regentskega sveta z bivšim finskim ministrskim predsednikom Rytijem in njegovo okolico ter naglasili, da je bil sofijski proces šele začetek sličnih obsodb.

* Nov finski zakon o oddaji premoženja. Glasom poročila agencije Tass je sklenil predsednik Finske predložiti državnemu Zboru zakonski odtok o ponovni oddaji premoženja.

* Boji na Filipinih. Japonska garnizija mesta Manila se je glasom poročila iz Tokija nahajala dne 4. februarja v hudih obrambnih bojih z Amerikanci ter je posebno v severnem delu mesta s protinapadi povzročila sovražniku velike izgube. Amerikanci poskušajo prodreti tudi v južni del mesta ter koncentrirajo v to svrhu svoje sile v provinci Batanga.

* Kanadske izgube v tej vojni. Glasom poročil iz Montreala znašajo kanadske izgube v sedanjih vojni približno kakih 64.000 mož armade, 3000 mož mornarice in 18.000 mož letalstva. Če pomislimo, da šteje Kanada komaj nekaj nad 11 milijonov prebivalcev, govoriho številke jasno dovolj, da krvavijo Kanadčani za angleške interese, medtem ko čuvajo Angleži življenje in kri svojega prebivalstva.

* Strajk v škotskih premogovnikih. Britanska poročevalna služba je objavila vest, da je izbruhnila rudarska stavka v škotskih premogovnikih.

Kleiner Anzeiger

Verschiedenes

Besitz zu pachten Übernehme reine gesucht. Zuschriften Strämpfe zum Stoppen unter „Mittleren und Stricken. Besitz“ an die Verträge unter waltung des St. G. „Heimarbeit“ an die M. Z. Cilli. 45-12

Ein Paar junge Zuchtchöhen zu verkaufen. Gole Johann. Wadelberg 13. Gemeinde Frauenberg. 893-3

Gärtner-Lehrling wird gesucht in d. Stadtzärnterei Cilli. 38-8

Kräftiger Lehrling wird sofort aufgenommen — Franz Schneider. Waagenschlosserei. Marburg-Dr. Pobergerstraße 9a. 722-6

Martin Kratschun, Kaufmann und Besitzer, und Augusta Winter, Besitzertochter, grüßen als Vermählte. — Hohenstein-Oonobitz, 10. Februar 1945. 889

ANZEIGEN im „Stajerski Gospodar“ sind erfolgreich!

ŠIRITE NAŠ LIST!